

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)
6 грудня 2022 р.

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

02019R2033 — UA — 05.12.2019 — 000.003

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

- **В** **РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/2033**
 від 27 листопада 2019 року
про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС)
№ 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014
(Текст стосується ЄЕП)
(ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1)

Із виправленнями, внесеними:

- **C1** **Виправленням, ОВ L 020, 24.01.2020, с. 26 (2019/2033)**
► **C2** **Виправленням, ОВ L 405, 02.12.2020, с. 79 (2019/2033)**

- ▼ **В**
РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/2033
від 27 листопада 2019 року
про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010,
(ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014
(Текст стосується ЄЕП)

ЧАСТИНА ПЕРША
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

РОЗДІЛ І
ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

►В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/2033

від 27 листопада 2019 року

про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014

(Текст стосується ЄЄП)

(ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1)

Із виправленнями, внесеними:

►С1 [Виправленням, ОВ L 020, 24.01.2020, с. 26 \(2019/2033\)](#)

►С2 [Виправленням, ОВ L 405, 02.12.2020, с. 79 \(2019/2033\)](#)

▼В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/2033

від 27 листопада 2019 року

про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014

(Текст стосується ЄЄП)

ЧАСТИНА ПЕРША

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1.

Цей Регламент встановлює єдині пруденційні вимоги, що застосовуються до інвестиційних фірм, які авторизовані та підлягають нагляду згідно з Директивою 2014/65/ЄС, а також підлягають нагляду в розрізі відповідності пруденційним вимогам згідно з Директивою (ЄС) 2019/2034, стосовно зазначеного нижче:

- (a) вимог до власних коштів, які стосуються кількісно вимірюваних, уніфікованих і стандартизованих елементів ризиків для фірми, ризиків для клієнтів і ризиків для ринку;
- (b) вимог щодо обмеження ризику концентрації;

- (c) вимог до ліквідності, які стосуються кількісно вимірюваних, уніфікованих і стандартизованих елементів ризику ліквідності;
- (d) вимог щодо звітування, пов'язаних із пунктами (a), (b) і (c);
- (e) вимог щодо публічного розкриття інформації.

2.

Як відступ від параграфу 1, інвестиційна фірма, яка авторизована та підлягає нагляду згідно з Директивою 2014/65/ЄС і яка здійснює будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, повинна застосовувати вимоги Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо такий суб'єкт господарювання не є дилером товарів і квот на викиди, компанією колективного інвестування або страховою компанією і якщо застосовується будь-яка з таких умов:

- (a) загальна вартість консолідованих активів інвестиційної фірми, розрахована як середнє значення за попередні 12 місяців, дорівнює або перевищує 15 млрд євро, без урахування вартості окремих активів будь-яких дочірніх компаній, заснованих за межами Союзу, які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в цьому підпараграфі;
- (b) загальна вартість консолідованих активів інвестиційної фірми менша за 15 млрд євро та інвестиційна фірма входить до групи, у якій загальна вартість консолідованих активів усіх суб'єктів господарювання у складі групи, загальна вартість активів яких на індивідуальній основі не перевищує 15 млрд євро і які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, дорівнює або перевищує 15 млрд євро, де усі значення розраховані як середнє значення за попередні 12 місяців, без урахування вартості окремих активів будь-яких дочірніх компаній, заснованих за межами Союзу, які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в цьому підпараграфі; або
- (c) інвестиційна фірма підпадає під дію рішення компетентного органу згідно зі статтею 5 Директиви (ЄС) 2019/2034.

Інвестиційні фірми, зазначені в цьому параграфі, підлягають нагляду в розрізі відповідності пруденційним вимогам згідно з розділами VII та VIII Директиви 2013/36/ЄС, у тому числі для цілей визначення органу, що здійснює консолідований нагляд, якщо такі інвестиційні фірми входять до групи інвестиційних фірм, як означено в пункті (25) статті 4(1) цього Регламенту.

3.

Відступ, передбачений у параграфі 2, не застосовується, якщо інвестиційна фірма більше не відповідає будь-якому з порогових значень, які визначені в зазначеному параграфі та розраховані за 12 послідовних місяців, або якщо компетентний орган ухвалить відповідне рішення згідно зі статтею 5 Директиви (ЄС) 2019/2034. Інвестиційна фірма повинна, без невиправданої затримки, повідомити компетентний орган про будь-яке порушення порогового значення протягом зазначеного періоду.

4.

Інвестиційні фірми, які відповідають умовам, визначеним у параграфі 2, продовжують підпадати під дію вимог, визначених у статтях 55 і 59.

5.

Як відступ від параграфу 1, компетентні органи можуть дозволити інвестиційній фірмі, яка авторизована та підлягає нагляду згідно з Директивою 2014/65/ЄС і яка здійснює будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, застосовувати вимоги Регламенту (ЄС) № 575/2013 у разі виконання всіх таких умов:

- (a) інвестиційна фірма є дочірньою компанією та підпадає під нагляд на консолідованій основі за кредитною установою, фінансовою холдинговою компанією або фінансовою холдинговою компанією змішаного типу згідно з положеннями глави 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) інвестиційна фірма надала повідомлення компетентному органу згідно із цим Регламентом, а також органу, що здійснює консолідований нагляд, якщо застосовно;
- (c) компетентний орган переконався, що застосовування вимог до власних коштів, передбачених у Регламенті (ЄС) № 575/2013, на індивідуальній основі до інвестиційної фірми та на консолідованій

основі до групи, якщо застосовно, є пруденційно розумним, не призводить до зменшення вимог до власних коштів інвестиційної фірми згідно із цим Регламентом і не здійснюється для цілей регуляторного арбітражу.

Компетентні органи повинні повідомити інвестиційній фірмі рішення про надання дозволу на застосування Регламенту (ЄС) № 575/2013 і Директиви 2013/36/ЄС відповідно до першого підпараграфу упродовж двох місяців з моменту отримання повідомлення, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу, а також повинні повідомити його ЕВА. Якщо компетентний орган відмовляє в наданні дозволу на застосування Регламенту (ЄС) № 575/2013 і Директиви 2013/36/ЄС, він повинен надати повне обґрунтування.

Інвестиційні фірми, зазначені в цьому параграфі, підлягають нагляду в розрізі відповідності пруденційним вимогам згідно з розділами VII та VIII Директиви 2013/36/ЄС, у тому числі для цілей визначення органу, що здійснює консолідований нагляд, якщо такі інвестиційні фірми входять до групи інвестиційних фірм, як означено в пункті (25) статті 4(1) цього Регламенту.

Для цілей цього параграфу не застосовується стаття 7 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 2

Наглядові повноваження

Для цілей забезпечення відповідності цьому Регламенту компетентні органи повинні мати повноваження та дотримуватися процедур, які визначені в Директиві (ЄС) 2019/2034.

Стаття 3

Застосування інвестиційними фірмами суворіших вимог

Цей Регламент не перешкоджає інвестиційним фірмам мати власні кошти, їх складові та ліквідні активи в обсязі, що перевищує вимоги цього Регламенту, і застосовувати заходи, які є суворішими за ті, що вимагаються в цьому Регламенті.

Стаття 4

Терміни та означення

1.

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «компанія з надання додаткових послуг» означає суб'єкта господарювання, основна діяльність якого полягає у володінні чи управлінні майном, управлінні послугами з опрацювання даних або в подібній діяльності, яка є додатковою до основної діяльності однієї або більше інвестиційних фірм;
- (2) «компанія з управління активами» означає компанію з управління активами, як означено в пункті (19) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (3) «учасник клірингу» означає суб'єкта господарювання, заснованого в державі-члені, який підпадає під означення в пункті (14) статті 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 (¹);
- (4) «клієнт» означає клієнта, як означено в пункті (9) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, за винятком того, що для цілей частини четвертої цього Регламенту «клієнт» означає будь-якого контрагента інвестиційної фірми;
- (5) «дилер товарів і квот на викиди» означає дилера товарів і квот на викиди, як означено в пункті (150) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (6) «товарні деривативи» означає товарні деривативи, як означено в пункті (30) статті 2(1) Регламенту (ЄС) 600/2014;
- (7) «компетентний орган» означає компетентний орган, як визначено в пункті (5) статті 3(1) Директиви (ЄС) 2019/2034;
- (8) «кредитна установа» означає кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС)

- (9) «здійснення операцій за власний рахунок» означає здійснення операцій за власний рахунок, як означено в пункті (6) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (10) «деривативи» означає деривативи, як означено в пункті (29) статті 2(1) Регламенту (ЄС) 600/2014;
- (11) «консолідований стан» означає ситуацію, яка виникає в результаті застосування вимог цього Регламенту згідно зі статтею 7 до материнської інвестиційної фірми Союзу, материнської інвестиційної холдингової компанії Союзу або материнської фінансової холдингової компанії Союзу змішаного типу так, ніби відповідний суб'єкт господарювання разом з усіма інвестиційними фірмами, фінансовими установами, компаніями з надання додаткових послуг і пов'язаними агентами, які входять до складу групи інвестиційних фірм, становлять собою одну інвестиційну фірму; для цілей цього означення терміни «інвестиційна фірма», «фінансова установа», «компанія з надання додаткових послуг» і «пов'язаний агент» також застосовуються до суб'єктів господарювання, заснованих у третіх країнах, які, якби вони були засновані в Союзі, підпадали би під означення відповідних термінів;
- (12) «консолідована основа» означає на основі консолідованого стану;
- (13) «виконання розпоряджень від імені клієнтів» означає виконання розпоряджень від імені клієнтів, як означено в пункті (5) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (14) «фінансова установа» означає суб'єкта господарювання, іншого ніж кредитна установа або інвестиційна фірма та іншого ніж суто промислова холдингова компанія, основна діяльність якого полягає в набутті часток участі чи здійсненні одного або більше видів діяльності, визначених у пунктах (2)–(12) і пункті (15) додатка I до Директиви 2013/36/ЄС, у тому числі фінансову холдингову компанію, фінансову холдингову компанію змішаного типу, інвестиційну холдингову компанію, платіжну установу у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (²), а також компанію з управління активами, але за винятком страхових холдингових компаній і страхових холдингових компаній зі змішаною діяльністю, як означено в пункті (g) статті 212(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС (³);
- (15) «фінансовий інструмент» означає фінансовий інструмент, як означено в пункті (15) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (16) «фінансова холдингова компанія» означає фінансову холдингову компанію, як означено в пункті (20) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (17) «суб'єкт фінансового сектора» означає суб'єкта фінансового сектора, як означено в пункті (27) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (18) «початковий капітал» означає початковий капітал, як означено в пункті (18) статті 3(1) Директиви (ЄС) 2019/2034;
- (19) «група пов'язаних клієнтів» означає групу пов'язаних клієнтів, як означено в пункті (39) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (20) «інвестиційна порада» означає інвестиційну пораду, як означено в пункті (4) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (21) «надання інвестиційних порад на постійній основі» означає періодичне надання інвестиційних порад, а також безперервне або періодичне оцінювання та моніторинг або огляд портфеля фінансових інструментів клієнта, включно з інвестиціями, здійсненими клієнтом на основі договірної домовленості;
- (22) «інвестиційна фірма» означає інвестиційну фірму, як означено в пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (23) «інвестиційна холдингова компанія» означає фінансову установу, дочірні компанії якої є виключно або переважно інвестиційними фірмами або фінансовими установами, з яких принаймні одна дочірня компанія є інвестиційною фірмою, і яка не є фінансовою холдинговою компанією, як означено в пункті (20) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (24) «інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність» означає інвестиційні послуги та інвестиційну діяльність, як означено в пункті (2) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (25) «група інвестиційних фірм» означає групу суб'єктів господарювання, яка складається з материнської компанії та її дочірніх компаній або із суб'єктів господарювання, що відповідають умовам, визначеним у статті 22 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС (⁴), щонайменше один із яких є інвестиційною фірмою, і яка не включає кредитну установу;
- (26) «К-фактори» означає вимоги до власних коштів, визначені в розділі II частини третьої для ризиків, які інвестиційна фірма створює для клієнтів, ринків і для самої себе;
- (27) «активи в управлінні», або «AUM», означає вартість активів, якими інвестиційна фірма управляє для своїх клієнтів згідно з дискреційними домовленостями щодо управління портфелем і недискреційними домовленостями, які становлять собою надання інвестиційних порад на постійній основі;
- (28) «утримувані грошові кошти клієнтів», або «СМН», означає суму грошових коштів клієнтів, які утримує інвестиційна фірма, з урахуванням правових механізмів відокремлення активів і незалежно від національного режиму бухгалтерського обліку, який застосовується до грошових коштів клієнтів, що їх утримує інвестиційна фірма;
- (29) «активи на зберіганні та в тимчасовому управлінні», або «ASA», означає вартість активів, які інвестиційна фірма зберігає і якими вона тимчасово управляє для клієнтів, незалежно від того, чи активи перебувають на балансі інвестиційної фірми чи на рахунках третіх осіб;
- (30) «опрацьовані розпорядження клієнтів», або «СОН», означає вартість розпоряджень, які інвестиційна фірма опрацьовує для клієнтів шляхом приймання та передачі розпоряджень клієнтів і шляхом виконання розпоряджень від імені клієнтів;
- (31) «ризик концентрації», або «CON», означає експозиції в торговому портфелі інвестиційної фірми стосовно клієнта або групи пов'язаних клієнтів, вартість яких перевищує ліміти, визначені у статті 37(1);
- (32) «надана клірингова маржа», або «СМГ», означає суму загальної маржі, яка вимагається учасником клірингу або кваліфікованим центральним контрагентом, якщо виконання та здійснення розрахунків за операціями інвестиційної фірми, що здійснює операції за власний рахунок, відбуваються під відповідальність учасника клірингу або кваліфікованого центрального контрагента;
- (33) «щоденний потік торговельних операцій», або «DTF», означає щоденну вартість операцій, які укладає інвестиційна фірма шляхом здійснення операцій за власний рахунок або виконання розпоряджень в інтересах клієнтів від власного імені, без урахування вартості розпоряджень, що їх інвестиційна фірма опрацьовує для клієнтів шляхом приймання та передачі розпоряджень клієнтів і шляхом виконання розпоряджень від імені клієнтів, які вже враховані в обсязі опрацьованих розпоряджень клієнтів;
- (34) «ризик чистої позиції», або «NPR», означає вартість операцій, які обліковуються в торговому портфелі інвестиційної фірми;
- (35) «дефолт торгового контрагента», або «ТCD», означає експозиції в торговому портфелі інвестиційної фірми за інструментами та операціями, зазначеними у статті 25, які спричиняють ризик дефолту торгового контрагента;
- (36) «поточна ринкова вартість», або «СМV», означає чисту ринкову вартість портфеля операцій або частин операцій у цінних паперах, які підлягають нетінгу згідно зі статтею 31, де для обчислення поточної ринкової вартості використовуються як додатні, так і від'ємні значення ринкової вартості;
- (37) «операції з тривалим строком розрахунків» означає операції з тривалим строком розрахунків, як означено в пункті (2) статті 272 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (38) «операція маржинального кредитування» означає операцію маржинального кредитування, як означено в пункті (10) статті 3 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2365 (⁵);
- (39) «орган управління» означає орган управління, як означено в пункті (36) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;

- (40) «фінансова холдингова компанія змішаного типу» означає фінансову холдингову компанію змішаного типу, як означено в пункті (15) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС (⁶);
- (41) «позабалансова позиція» означає будь-яку з позицій, зазначених у додатку I до Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (42) «материнська компанія» означає материнську компанію у розумінні пункту (9) статті 2 та статті 22 Директиви 2013/34/ЄС;
- (43) «участь» означає участь, як означено в пункті (35) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (44) «прибуток» означає прибуток, як означено в пункті (121) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (45) «кваліфікований центральний контрагент» означає кваліфікованого центрального контрагента, як означено в пункті (88) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (46) «управління портфелем» означає управління портфелем, як означено у пункті (8) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (47) «істотна участь» означає істотну участь, як означено в пункті (36) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (48) «операція фінансування з цінними паперами», або «SFT», означає операцію фінансування з цінними паперами, як означено в пункті (11) статті 3 Регламенту (ЄС) № 2015/2365;
- (49) «відокремлені рахунки» для цілей таблиці 1 у статті 15(2) означає рахунки у суб'єктів, на яких зберігаються грошові кошти клієнтів, утримувані інвестиційною фірмою, згідно зі статтею 4 Делегованої директиви Комісії (ЄС) № 2017/593 (⁷), та, якщо застосовно, згідно з національним правом, у разі неплатоспроможності або ініціювання процедури врегулювання або тимчасового управління щодо інвестиційної фірми, такі грошові кошти клієнтів не можуть бути використані для задоволення вимог до інвестиційної фірми, інших ніж вимоги клієнтів;
- (50) «операція репо» означає операцію репо, як означено в пункті (9) статті 3 Регламенту (ЄС) № 2015/2365;
- (51) «дочірня компанія» означає дочірню компанію, як означено в пункті (10) статті 2, і в розумінні статті 22 Директиви 2013/34/ЄС, включно з будь-якою дочірньою компанією дочірньої компанії кінцевої материнської компанії;
- (52) «пов'язаний агент» означає пов'язаного агента, як означено в пункті (29) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (53) «загальний валовий дохід» означає річний операційний дохід інвестиційної фірми, пов'язаний з інвестиційними послугами та інвестиційною діяльністю, які вона авторизована надавати або здійснювати, включно з доходом від відсотків, які підлягають отриманню, акцій та інших цінних паперів, незалежно від того, чи це фіксований чи змінний дохід, від комісій і зборів, будь-які прибутки та збитки інвестиційної фірми від торгових активів, активів, утримуваних за справедливою вартістю, або від операцій хеджування, але без урахування будь-якого доходу, не пов'язаного з надаваними інвестиційними послугами та здійснюваною інвестиційною діяльністю;
- (54) «торговий портфель» означає всі позиції у фінансових інструментах чи товарах, які інвестиційна фірма утримує для продажу або з метою хеджування позицій, які утримують для продажу;
- (55) «позиції, які утримують для продажу» означає будь-що із зазначеного нижче:
- (a) власні позиції та позиції, які виникають в результаті обслуговування клієнтів і вирівнювання ринку;
 - (b) позиції, призначені для перепродажу в короткостроковій перспективі;
 - (c) позиції, призначені для отримання вигоди від фактичних чи очікуваних короткострокових різниць між цінами купівлі та цінами продажу або від інших коливань ціни чи процентної ставки;
- (56) «материнська інвестиційна фірма Союзу» означає інвестиційну фірму в державі-члені, яка входить до групи інвестиційних фірм, має інвестиційну фірму або фінансову установу в якості дочірньої компанії

або має частку участі в капіталі такої інвестиційної фірми або фінансової установи і яка сама не є дочірньою компанією іншої інвестиційної фірми, авторизованої в будь-якій державі-члені, або інвестиційної холдингової компанії чи фінансової холдингової компанії змішаного типу, заснованої в будь-якій державі-члені;

- (57) «материнська інвестиційна холдингова компанія Союзу» означає інвестиційну холдингову компанію в державі-члені, яка входить до групи інвестиційних фірм і сама не є дочірньою компанією іншої інвестиційної фірми, авторизованої в будь-якій державі-члені, або іншої інвестиційної холдингової компанії в будь-якій державі-члені;
- (58) «материнська фінансова холдингова компанія Союзу змішаного типу» означає материнську компанію групи інвестиційних фірм, яка є фінансовою холдинговою компанією змішаного типу, як означено в пункті (15) статті 2 Директиви 2002/87/ЄС.

2.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 56 для доповнення цього Регламенту шляхом уточнення термінів і означень, визначених у параграфі 1, щоб:

- (a) забезпечити послідовне застосування цього Регламенту;
- (b) врахувати, при застосуванні цього Регламенту, зміни на фінансових ринках;

РОЗДІЛ II

РІВЕНЬ ЗАСТОСУВАННЯ ВИМОГ

ГЛАВА I

Застосування вимог на індивідуальній основі

Стаття 5

Загальний принцип

Інвестиційні фірми повинні виконувати вимоги, встановлені у частинах другій–сьомій, на індивідуальній основі.

Стаття 6

Звільнення

1.

Компетентні органи можуть звільнити інвестиційну фірму від застосування статті 5 стосовно частин другої, третьої, четвертої, шостої та сьомої в разі виконання всіх зазначених нижче умов:

- (a) інвестиційна фірма відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та невзаємозв'язаної інвестиційної фірми, визначеним у статті 12(1);
- (b) виконано одну з таких умов:
- (i) інвестиційна фірма є дочірньою компанією та підпадає під нагляд на консолідованій основі за кредитною установою, фінансовою холдинговою компанією або фінансовою холдинговою компанією змішаного типу згідно з положеннями глави 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (ii) інвестиційна фірма є дочірньою компанією та входить до групи інвестиційних фірм, що підлягає нагляду на консолідованій основі згідно зі статтею 7;
- (c) інвестиційна фірма та її материнська компанія підлягають авторизації та нагляду з боку тієї самої

держави-члена;

- (d) органи, які компетентні здійснювати нагляд на консолідованій основі згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013 або згідно зі статтею 7 цього Регламенту, погоджуються на таке звільнення;
- (e) власні кошти належним чином розподілені між материнською компанією та інвестиційною фірмою, і виконуються всі такі умови:
 - (i) відсутні поточні або потенційні істотні практичні або правові перешкоди для швидкої передачі капіталу або погашення зобов'язань материнською компанією;
 - (ii) за попередньою згодою компетентного органу материнська компанія заявляє, що вона гарантує зобов'язання, взяті на себе інвестиційною фірмою, або що ризики інвестиційної фірми є несуттєвими;
 - (iii) процедури материнської компанії щодо оцінювання, вимірювання та контролю ризиків поширюються на інвестиційну фірму; та
 - (iv) материнська компанія має більше ніж 50% прав голосу за акціями в капіталі інвестиційної фірми або має право призначати чи звільняти більшість членів органу управління інвестиційної фірми.

2.

Компетентні органи можуть звільнити інвестиційні фірми від застосування статті 5 стосовно частини шостої в разі виконання всіх таких умов:

- (a) інвестиційна фірма відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та невзаємозв'язаної інвестиційної фірми, визначеним у статті 12(1);
- (b) інвестиційна фірма є дочірньою компанією та підлягає нагляду за страховою або перестраховою компанією на консолідованій основі згідно зі статтею 228 Директиви 2009/138/ЄС;
- (c) інвестиційна фірма та її материнська компанія підлягають авторизації та нагляду з боку тієї самої держави-члена;
- (d) органи, які компетентні здійснювати нагляд на консолідованій основі згідно з Директивою 2009/138/ЄС, погоджуються на таке звільнення;
- (e) власні кошти належним чином розподілені між материнською компанією та інвестиційною фірмою і виконуються всі такі умови:
 - (i) відсутні поточні або потенційні істотні практичні або правові перешкоди для швидкої передачі капіталу або погашення зобов'язань материнською компанією;
 - (ii) за попередньою згодою компетентного органу материнська компанія заявляє, що вона гарантує зобов'язання, взяті на себе інвестиційною фірмою, або що ризики інвестиційної фірми є несуттєвими;
 - (iii) процедури материнської компанії щодо оцінювання, вимірювання та контролю ризиків поширюються на інвестиційну фірму; та
 - (iv) материнська компанія має більше ніж 50% прав голосу за акціями в капіталі інвестиційної фірми або має право призначати чи звільняти більшість членів органу управління інвестиційної фірми.

3.

Компетентні органи можуть звільнити інвестиційні фірми від застосування статті 5 стосовно частини п'ятої в разі виконання всіх таких умов:

- (a) інвестиційна фірма підпадає під нагляд на консолідованій основі згідно з главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013 або входить до групи інвестиційних фірм, до якої застосовується стаття 7(3) цього Регламенту та не застосовується звільнення, передбачене у статті 7(4);
- (b) материнська компанія на консолідованій основі постійно здійснює моніторинг та оверсайт позицій ліквідності усіх установ та інвестиційних фірм у складі групи чи підгрупи, які підпадають під дію звільнення, і забезпечує достатній рівень ліквідності для всіх таких установ та інвестиційних фірм;
- (c) материнська компанія та інвестиційна фірма уклали договори, які відповідають вимогам компетентних

органів і передбачають вільний рух коштів між материнською компанією та інвестиційною фірмою, даючи їм змогу виконувати їхні індивідуальні та спільні зобов'язання при настанні строку їх погашення;

- (d) відсутні поточні чи потенційні істотні практичні або правові перешкоди для виконання договорів, зазначених у пункті (с).
- (e) органи, які компетентні здійснювати нагляд на консолідованій основі згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013 або згідно зі статтею 7 цього Регламенту, погоджуються на таке звільнення.

ГЛАВА 2

Пруденційна консолідація та звільнення для групи інвестиційних фірм

Стаття 7

Пруденційна консолідація

1.

Материнські інвестиційні фірми Союзу, материнські інвестиційні холдингові компанії Союзу та материнські фінансові холдингові компанії Союзу змішаного типу повинні виконувати обов'язки, встановлені у частинах другій, третій, четвертій, шостій і сьомій, на основі їхнього консолідованого стану. Материнські компанії та їхні дочірні компанії, що підпадають під дію цього Регламенту, повинні встановити належну організаційну структуру та відповідні механізми внутрішнього контролю для забезпечення належного опрацювання та надання даних, які вимагаються для консолідації. Зокрема, материнські компанії повинні забезпечити, щоб дочірні компанії, які не підпадають під дію цього Регламенту, впровадили заходи, процеси та механізми для забезпечення належної консолідації.

2.

Для цілей параграфу 1 цієї статті при застосуванні частини другої на консолідованій основі правила, встановлені в розділі II частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, також застосовуються до інвестиційних фірм.

З цією метою при застосуванні положень статті 84(1), статті 85(1) і статті 87(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 застосовуються лише покликання на статтю 92(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які, відповідно, читаються як такі, що відсилають до вимог до власних коштів, визначених згідно з відповідними положеннями цього Регламенту.

3.

Материнські інвестиційні фірми Союзу, материнські інвестиційні холдингові компанії Союзу та материнські фінансові холдингові компанії Союзу змішаного типу повинні виконувати обов'язки, встановлені у частині п'ятій, на основі їхніх консолідованих станів.

4.

Як відступ від параграфу 3, компетентні органи можуть звільнити материнську компанію від обов'язку дотримання вимог зазначеного параграфу, беручи до уваги характер, розмір і складність групи інвестиційних фірм.

5.

ЕВА розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення обсягу та методів пруденційної консолідації для групи інвестиційних фірм, зокрема, з метою розрахування вимоги до фіксованих накладних витрат, постійної вимоги до мінімального капіталу, вимоги до К-факторів на основі консолідованого стану групи інвестиційних фірм, а також методу та необхідних детальних умов для належної імплементації параграфу 2.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 8

Перевірка капіталу групи

1.

Як відступ від статті 7, компетентні органи можуть дозволити застосовувати цю статтю до групових структур, які вважаються достатньо простими, за умови відсутності значних ризиків для клієнтів або для ринку, що виникають у зв'язку з групою інвестиційних фірм у цілому, які в іншому випадку вимагали би здійснення нагляду на консолідованій основі. Компетентні органи повинні повідомляти ЕВА, якщо вони дозволяють застосування цієї статті.

2.

Для цілей цієї статті застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «інструменти власних коштів» означає власні кошти, як означено у статті 9 цього Регламенту, без застосування вирахувань, зазначених у пункті (i) статті 36(1), пункті (d) статті 56 і пункті (d) статті 66 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) терміни «інвестиційна фірма», «фінансова установа», «компанія з надання додаткових послуг» і «пов'язаний агент» також застосовуються до суб'єктів господарювання, заснованих у третіх країнах, які, якби вони були засновані в Союзі, підпадали би під означення відповідних термінів у статті 4.

3.

Материнські інвестиційні фірми Союзу, материнські інвестиційні холдингові компанії Союзу, материнські фінансові холдингові компанії Союзу змішаного типу та будь-які інші материнські компанії, які є інвестиційними фірмами, фінансовими установами, компаніями з надання додаткових послуг або пов'язаними агентами у складі групи інвестиційних фірм, повинні мати достатній обсяг інструментів власних коштів, щоб принаймні покрити суму зазначених нижче елементів:

- (a) сума повної балансової вартості всіх їхніх часток участі, субординованих вимог та інструментів, зазначених у пункті (i) статті 36(1), пункті (d) статті 56 і пункті (d) статті 66 Регламенту (ЄС) № 575/2013, в інвестиційних фірмах, фінансових установах, компаніях з надання додаткових послуг і пов'язаних агентах у складі групи інвестиційних фірм; та
- (b) загальна сума всіх їхніх умовних зобов'язань перед інвестиційними фірмами, фінансовими установами, компаніями з надання додаткових послуг і пов'язаними агентами у складі групи інвестиційних фірм.

4.

Компетентні органи можуть дозволити материнській інвестиційній холдинговій компанії Союзу або материнській фінансовій холдинговій компанії Союзу змішаного типу та будь-якій іншій материнській компанії, що є інвестиційною фірмою, фінансовою установою, компанією з надання додаткових послуг або пов'язаним агентом у складі групи інвестиційних фірм, мати меншу суму власних коштів, ніж сума, розрахована згідно з параграфом 3, за умови, що така сума не менша за суму вимог до власних коштів, які застосовуються на індивідуальній основі до її дочірніх інвестиційних фірм, фінансових установ, компаній з надання додаткових послуг і пов'язаних агентів, і загальна сума будь-яких умовних зобов'язань перед зазначеними суб'єктами.

Для цілей цього параграфа вимоги до власних коштів дочірніх компаній, як зазначено в першому підпараграфі, які розташовані у третіх країнах, повинні бути умовними вимогами до власних коштів, які забезпечують задовільний рівень обачності для покриття ризиків, що виникають у зв'язку з такими дочірніми компаніями, як затверджено відповідними компетентними органами.

5.

Материнські інвестиційні фірми Союзу, материнські інвестиційні холдингові компанії Союзу та материнські фінансові холдингові компанії Союзу змішаного типу повинні мати системи моніторингу та контролю джерел капіталу та фінансування всіх інвестиційних фірм, інвестиційних холдингових компаній, фінансових холдингових компаній змішаного типу, фінансових установ, компаній з надання додаткових послуг і пов'язаних агентів у складі групи інвестиційних фірм.

ВЛАСНІ КОШТИ

Стаття 9

Склад власних коштів

1.

Інвестиційні фірми повинні мати власні кошти, які складаються із суми їхнього основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня, і повинні завжди відповідати всім зазначеним нижче умовам:

- (a) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56 \%$,
- (b) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75 \%$,
- (c) $\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital} + \text{Additional Tier 1 capital} + \text{Tier 2 capital}}{D} \geq 100 \%$,

де:

- (i) основний капітал першого рівня визначається згідно з главою 2 розділу I частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, додатковий капітал першого рівня визначається згідно з главою 3 розділу I частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, і капітал другого рівня визначається згідно з главою 4 розділу I частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013; та
- (ii) *D* визначається у статті 11.

2.

Як відступ від параграфа 1:

- (a) вирахування, зазначені в пункті (c) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, застосовуються в повному обсязі, без застосування статей 39 і 48 зазначеного Регламенту;
- (b) вирахування, зазначені в пункті (e) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, застосовуються в повному обсязі, без застосування статті 41 зазначеного Регламенту;
- (c) вирахування, зазначені в пункті (h) статті 36(1), пункті (c) статті 56 і пункті (c) статті 66 Регламенту (ЄС) № 575/2013, тією мірою, якою вони стосуються утримуваних інструментів капіталу, що не обліковуються в торговому портфелі, застосовуються в повному обсязі, без застосування механізмів, передбачених у статтях 46, 60 і 70 зазначеного Регламенту;
- (d) вирахування, зазначені в пункті (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, застосовуються в повному обсязі, без застосування статті 48 зазначеного Регламенту;
- (e) наведені нижче положення не застосовуються до визначення власних коштів інвестиційних фірм:
 - (i) стаття 49 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (ii) вирахування, зазначені в пункті (h) статті 36(1), пункті (c) статті 56 і пункті (c) статті 66 Регламенту (ЄС) № 575/2013, а також пов'язані положення статей 46, 60 і 70 зазначеного Регламенту, тією мірою, якою такі вирахування стосуються утримуваних інструментів капіталу, що обліковуються в торговому портфелі;
 - (iii) тригерна подія, зазначена в пункті (a) статті 54(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013; натомість тригерна подія повинна визначатися інвестиційною фірмою стосовно інструмента додаткового капіталу першого рівня, зазначеного в параграфі 1;
 - (iv) агрегована сума, зазначена в пункті (a) статті 54(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013; сума, яка підлягає списанню або конвертації, повинна бути повною основною сумою інструмента додаткового капіталу першого рівня, зазначеного в параграфі 1.

3.

Інвестиційні фірми повинні застосовувати відповідні положення, визначені у главі 6 розділу I частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, при визначенні вимог до власних коштів відповідно до цього Регламенту. При застосуванні зазначених положень дозвіл органів нагляду згідно зі статтями 77 і 78 Регламенту (ЄС)

№ 575/2013 вважається наданим, якщо виконано одну з умов, визначених у пункті (а) статті 78(1) або у статті 78(4) зазначеного Регламенту.

4.

Для цілей застосування пункту (а) параграфу 1 інвестиційним фірмам, які не є юридичними особами чи акціонерними товариствами або які відповідають вимогам для кваліфікації в якості малих і невзасмозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) цього Регламенту, компетентні органи можуть, після консультацій з ЕВА, дозволити кваліфікувати як власні кошти таких інвестиційних фірм додаткові інструменти або кошти за умови, що такі інструменти або кошти також підпадають під дію статті 22 Директиви Ради 86/635/ЄЕС (⁸). На основі інформації, отриманої від кожного компетентного органу, ЕВА повинен створити, підтримувати та опублікувати перелік усіх форм інструментів або коштів у кожній державі-члені, які кваліфікуються в якості таких власних коштів. Такий перелік повинен бути вперше опублікований до 26 грудня 2020 року.

5.

Утримувані інструменти власних коштів суб'єкта фінансового сектора у складі групи інвестиційних фірм не повинні вираховуватися для цілей розрахування власних коштів будь-якої інвестиційної фірми у складі групи на індивідуальній основі, якщо виконані всі зазначені нижче умови:

- (а) відсутні поточні або потенційні істотні практичні або правові перешкоди для швидкої передачі капіталу або погашення зобов'язань материнською компанією;
- (б) процедури материнської компанії щодо оцінювання, вимірювання та контролю ризиків поширюються на суб'єкта фінансового сектора;
- (с) відступ, зазначений у статті 8, не використовується компетентними органами.

Стаття 10

Істотна участь за межами фінансового сектора

1.

Для цілей цієї частини інвестиційні фірми повинні вираховувати суми, які перевищують ліміти, визначені в пунктах (а) і (б), з визначених елементів основного капіталу першого рівня, зазначених у статті 26 Регламенту (ЄС) № 575/2013:

- (а) істотна участь, сума якої перевищує 15% власних коштів інвестиційної фірми, розрахованих згідно зі статтею 9 цього Регламенту, але без застосування вирахування, зазначеного в пункті (к)(і) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, у капіталі суб'єкта господарювання, що не є суб'єктом фінансового сектора;
- (б) загальна сума істотної участі інвестиційної фірми в капіталі суб'єктів господарювання, інших ніж суб'єкти фінансового сектора, що перевищує 60% її власних коштів, розрахованих згідно зі статтею 9 цього Регламенту, але без застосування вирахування, зазначеного в пункті (к)(і) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2.

Компетентні органи можуть заборонити інвестиційній фірмі мати істотну участь, як зазначено в параграфі 1, якщо сума такої участі перевищує відсоток від власних коштів, встановлений у зазначеному параграфі.

Компетентні органи повинні невідкладно оприлюднити своє рішення про здійснення зазначеного повноваження.

3.

Акції суб'єктів господарювання, інших ніж суб'єкти фінансового сектора, не враховуються при розрахуванні, визначеному в параграфі 1, якщо виконано будь-яку із зазначених нижче умов:

- (а) такі акції тимчасово утримуються в ході здійснення операції з надання фінансової допомоги, як зазначено у статті 79 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (б) такі утримувані акції є андеррайтинговою позицією, що утримується протягом п'яти робочих днів або менше;

(с) такі акції утримуються від власного імені інвестиційної фірми та від імені інших суб'єктів.

4.

Акції, які не є необоротними фінансовими активами, як зазначено у статті 35(2) Директиви 86/635/ЄЕС, не враховуються при розрахуванні, визначеному в параграфі 1 цієї статті.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ ВИМОГИ ДО КАПІТАЛУ

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

Стаття 11

Вимоги до власних коштів

1.

Інвестиційні фірми повинні завжди мати власні кошти згідно зі статтею 9, які дорівнюють принаймні D , де D визначається як найбільше з таких значень:

- (a) вимога до фіксованих накладних витрат, розрахована згідно зі статтею 13;
- (b) постійна вимога до мінімального капіталу згідно зі статтею 14; або
- (с) вимога до К-факторів, розрахована згідно зі статтею 15.

2.

Як відступ від параграфа 1, якщо інвестиційна фірма відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та незв'язаної інвестиційної фірми, визначеним у статті 12(1), D визначається як найбільша із сум, вказаних у пунктах (a) і (b) параграфа 1.

3.

Якщо компетентні органи вважають, що в господарській діяльності інвестиційної фірми відбулися істотні зміни, вони можуть вимагати від інвестиційної фірми застосування іншої вимоги до власних коштів, зазначеної в цій статті, згідно із секцією 4 глави 2 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034.

4.

Інвестиційні фірми повинні повідомляти компетентному органу, як тільки їм стане відомо, що вони більше не відповідають або більше не відповідатимуть вимогам цієї статті.

Стаття 12

Малі та незв'язані інвестиційні фірми

1.

Інвестиційні фірми вважаються малими та незв'язаними інвестиційними фірмами для цілей цього Регламенту, якщо вони відповідають усім зазначеним нижче умовам:

- (a) активи в управлінні (AUM), виміряні згідно зі статтею 17, складають менше ніж 1,2 млрд євро;
- (b) опрацьовані розпорядження клієнтів (СОН), виміряні згідно зі статтею 20, складають менше ніж:
 - (i) 100 млн євро на добу для готівкових торговельних операцій; або
 - (ii) 1 млрд євро на добу для деривативів;
- (с) активи на зберіганні та в тимчасовому управлінні (ASA), виміряні згідно зі статтею 19, дорівнюють нулю;
- (d) утримувані грошові кошти клієнтів (СМН), виміряні згідно зі статтею 18, дорівнюють нулю;

- (e) щоденний потік торговельних операцій (DTF), виміряний згідно зі статтею 33, дорівнює нулю;
- (f) ризик чистої позиції (NPR) або надана клірингова маржа (CMG), виміряні згідно зі статтею 22 і 23, дорівнюють нулю;
- (g) дефолт торгового контрагента (TCD), виміряний згідно зі статтею 26, дорівнює нулю;
- (h) загальна сума балансу та позабалансових позицій інвестиційної фірми складає менше ніж 100 млн євро;
- (i) загальний річний валовий дохід від інвестиційних послуг та інвестиційної діяльності інвестиційної фірми, розрахований як середнє значення на основі річних значень за дворічний період, який безпосередньо передував відповідному фінансовому року, складає менше ніж 30 млн євро.

Як відступ від положень розділу II, для цілей пунктів (a), (b), (c), (e), (f), тією мірою, якою відповідний пункт стосується ризику чистої позиції, і пункту (g) першого підпараграфу застосовуються значення станом на кінець дня.

Для цілей пункту (f) першого підпараграфу, тією мірою, якою зазначений пункт стосується наданої клірингової маржі, застосовуються внутрішньодобові значення.

Для цілей пункту (d) першого підпараграфу цього параграфу і без обмеження статті 16(9) Директиви 2014/65/ЄС, а також статей 2 і 4 Делегованої директиви (ЄС) 2017/593, застосовуються внутрішньодобові значення, крім випадків, коли в ході ведення обліку або звірення рахунків сталася помилка, внаслідок якої помилково вважалось, що інвестиційна фірма порушила нульове порогове значення, зазначене в пункті (d) першого підпараграфу цього параграфу, і яка була усунена до кінця робочого дня. Інвестиційна фірма повинна невідкладно повідомити компетентний орган про відповідну помилку, причини її виникнення та її виправлення.

Для цілей пунктів (h) та (i) першого підпараграфу застосовуються рівні станом на кінець останнього фінансового року, звітність за який була підготовлена та затверджена органом управління. Якщо звітність не була підготовлена та затверджена упродовж шести місяців з кінця останнього фінансового року, інвестиційна фірма повинна використовувати попередню звітність.

Інвестиційні фірми можуть вимірювати значення згідно з пунктами (a) і (b) першого підпараграфу з використанням методів, визначених у розділі II, за винятком того, що вимірювання проводять за 12 місяців, без виключення трьох останніх місячних значень. Інвестиційні фірми, які вибирають такий метод вимірювання, повинні повідомити про це компетентний орган і застосовувати вибраний метод безперервно протягом не менше ніж 12 послідовних місяців.

2.

Умови, визначені в пунктах (a), (b), (h) та (i) параграфу 1, застосовуються на сукупній основі до всіх інвестиційних фірм, які входять до групи. Для цілей вимірювання загального річного валового доходу, зазначеного в пункті (i) параграфу 1, такі інвестиційні фірми можуть виключати будь-який подвійний облік, що може мати місце стосовно валового доходу, отриманого в межах групи.

Умови, визначені в пунктах (c)–(g) параграфу 1, застосовуються до кожної інвестиційної фірми на індивідуальній основі.

3.

Якщо інвестиційна фірма більше не відповідає всім умовам, визначеним у параграфі 1, її відразу припиняють вважати малою та невзаємозв'язаною інвестиційною фірмою.

Як відступ від першого підпараграфу, якщо інвестиційна фірма більше не відповідає умовам, визначеним у пунктах (a), (b), (h) або (i) параграфу 1, але продовжує відповідати умовам, визначеним у пунктах (c)–(g) зазначеного параграфу, її припиняють вважати малою та невзаємозв'язаною інвестиційною фірмою після спливу тримісячного періоду, обчисленого з дати, у яку було перевищене порогове значення. Інвестиційна фірма повинна, без невиправданої затримки, повідомити компетентний орган про будь-яке порушення порогового значення.

4.

Якщо інвестиційна фірма, яка не виконала всі умови, визначені в параграфі 1, починає їм відповідати, вона вважатиметься малою та невзаємозв'язаною інвестиційною фірмою тільки після спливу шести місяців із дати,

у яку вона почала відповідати таким умовам, за умови, що протягом зазначеного періоду не сталося порушення порогового значення та інвестиційна фірма невідкладно повідомила компетентний орган.

Стаття 13

Вимога до фіксованих накладних витрат

1.

Для цілей пункту (а) статті 11(1) вимога до фіксованих накладних витрат повинна дорівнювати щонайменше одній чверті фіксованих накладних витрат за попередній рік. Інвестиційні фірми повинні використовувати значення, отримані згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

2.

Якщо компетентний орган вважає, що в діяльності інвестиційної фірми сталися істотні зміни, компетентний орган може коригувати розмір капіталу, зазначений у параграфі 1.

3.

Якщо інвестиційна фірма не здійснювала діяльність протягом одного року з дати, у яку вона почала надавати інвестиційні послуги або здійснювати інвестиційну діяльність, вона повинна використовувати, для цілей розрахування, зазначеного в параграфі 1, прогностні фіксовані накладні витрати, включені у прогнози на перші 12 місяців торгівлі, подані разом із заявою про надання авторизації.

4.

ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен розробити проект регуляторних технічних стандартів для доповнення розрахування вимоги, зазначеної в параграфі 1, що включає принаймні такі позиції для вирахування:

- (a) премії та інша винагорода для персоналу, тією мірою, якою вони залежать від чистого прибутку інвестиційної фірми у відповідному році;
- (b) частки працівників, директорів і партнерів у прибутках;
- (c) інші розподілені прибутки та інша змінна винагорода, тією мірою, якою вони повністю дискреційні;
- (d) спільні комісії та збори, що підлягають сплаті, які безпосередньо пов'язані з комісіями та зборами, що підлягають отриманню, і які включаються в сукупний дохід, а також у випадках, коли виплата комісій і зборів, що підлягають сплаті, залежить від фактичного отримання комісій і зборів, що підлягають отриманню;
- (e) комісії пов'язаних агентів;
- (f) одноразові витрати від неосновної діяльності.

ЕВА також повинен визначити поняття істотної зміни для цілей цієї статті.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 14

Постійна вимога до мінімального капіталу

Для цілей пункту (b) статті 11(1) постійна вимога до мінімального капіталу повинна щонайменше дорівнювати рівням початкового капіталу, визначеним у статті 9 Директиви (ЄС) 2019/2034.

РОЗДІЛ II

ВИМОГА ДО К-ФАКТОРІВ

ГЛАВА 1

Загальні принципи

Стаття 15

Вимога до К-факторів та застосовні коефіцієнти

1.

Для цілей пункту (с) статті 11(1) вимога до К-факторів повинна щонайменше дорівнювати сумі вказаних нижче значень:

- (a) К-фактори, які стосуються ризиків для клієнтів, розраховані згідно з главою 2;
- (b) К-фактори, які стосуються ризиків для ринку, розраховані згідно з главою 3;
- (c) К-фактори, які стосуються ризиків для фірми, розраховані згідно з главою 4.

2.

До відповідних К-факторів застосовуються такі коефіцієнти:

Таблиця 1

К-ФАКТОРИ	КОЕФІЦІЄНТ
Активи в управлінні згідно з дискреційними домовленостями щодо управління портфелем і недискреційними домовленостями щодо надання порад на постійній основі	К-AUM 0,02%
Утримувані грошові кошти клієнтів	К-СМН (на відокремлених рахунках) 0,4%
	К-СМН (на невідокремлених рахунках) 0,5%
Активи зберігання та тимчасовому управлінні	К-ASA 0,04%
Опрацьовані розпорядження клієнтів	К-СОН для готівкових торговельних операцій 0,1%
	К-СОН для деривативів 0,01%
Щоденний потік торговельних	К-DTF для готівкових 0,1%

операцій	торговельних операцій	
	К-DTF для деривативів	0,01%

3.

Інвестиційні фірми повинні здійснювати моніторинг розміру їхніх К-факторів у розрізі будь-яких тенденцій, які можуть призвести до істотної зміни їхньої вимоги до власних коштів для цілей статті 11 протягом наступного звітного періоду згідно з частиною сьомою, і повинні повідомляти свій компетентний орган про таку істотну зміну вимоги до власних коштів.

4.

Якщо компетентні органи вважають, що в господарській діяльності інвестиційної фірми відбулися істотні зміни, які впливають на розмір відповідного К-фактора, вони можуть скоригувати відповідну суму згідно з пунктом (а) статті 39(2) Директиви (ЄС) 2019/2034.

5.

Щоб забезпечити послідовне застосування цього Регламенту та врахувати зміни на фінансових ринках, ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб:

- (а) визначити методи вимірювання К-факторів у розділі II частини третьої;
- (б) визначити поняття відокремлених рахунків для цілей цього Регламенту з метою встановлення умов, які забезпечують захист грошових коштів клієнтів у разі банкрутства інвестиційної фірми;
- (с) визначити поправки для коефіцієнтів К-DTF, зазначених у таблиці 1 параграфу 2 цієї статті, у випадку, коли у кризових ринкових умовах, як зазначено в Делегованому регламенті Комісії (ЄС) № 2017/578 (⁹), вимоги до К-DTF здаються занадто обмежувальними та шкодять фінансовій стабільності.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ГЛАВА 2

К-фактори, які стосуються ризиків для клієнтів

Стаття 16

Вимога до К-факторів, які стосуються ризиків для клієнтів

Вимогу до К-факторів, які стосуються ризиків для клієнтів, визначають за такою формулою:

$$K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH$$

де:

К-AUM дорівнює значенню AUM, виміряному згідно зі статтею 17 і помноженому на відповідний коефіцієнт, вказаний у статті 15(2);

К-CMH дорівнює значенню CMH, виміряному згідно зі статтею 18 і помноженому на відповідний коефіцієнт, вказаний у статті 15(2);

К-ASA дорівнює значенню ASA, виміряному згідно зі статтею 19 і помноженому на відповідний коефіцієнт, вказаний у статті 15(2);

К-COH дорівнює значенню COH, виміряному згідно зі статтею 20 і помноженому на відповідний коефіцієнт, вказаний у статті 15(2).

Стаття 17

Вимірювання AUM для цілей розрахунку К-AUM

1.

Для цілей розрахування К-АUM, АUM є ковзним середнім значенням загальномісячної вартості активів в управлінні, виміряним в останній робочий день кожного з попередніх 15 місяців і конвертованим у функціональну валюту суб'єктів на той момент часу, без урахування трьох останніх місячних значень.

АUM є середнім арифметичним значень за залишкові 12 місяців.

К-АUM розраховують у перший робочий день кожного місяця.

2.

Якщо інвестиційна фірма офіційно делегувала управління активами іншому фінансовому суб'єкту, такі активи включаються в загальний обсяг АUM, що вимірюється згідно з параграфом 1.

Якщо інший фінансовий суб'єкт офіційно делегував управління активами інвестиційній фірмі, такі активи не включаються в загальний обсяг активів в управлінні, що вимірюється згідно з параграфом 1.

Якщо інвестиційна фірма управляла активами менше ніж 15 місяців або якщо вона здійснювала це протягом довгого періоду як мала та невзасмозв'язана інвестиційна фірма, але зараз перевищує порогове значення АUM, вона повинна використовувати для розрахування К-АUM дані минулих періодів щодо АUM для періоду, визначеного згідно з параграфом 1, як тільки такі дані стануть доступними. Компетентний орган може замінити відсутні елементи даних минулих періодів даними, визначеними в регуляторному порядку на основі бізнес-прогнозів інвестиційної фірми, поданих згідно зі статтею 7 Директиви 2014/65/ЄС.

Стаття 18

Вимірювання СМН для цілей розрахування К-СМН

1.

Для цілей розрахування К-СМН, СМН є ковзним середнім значенням загальноденної вартості утримуваних грошових коштів клієнтів, виміряним наприкінці кожного робочого дня за попередні дев'ять місяців, без урахування трьох останніх місяців.

СМН є середнім арифметичним щоденних значень за залишкові шість місяців.

К-СМН розраховують у перший робочий день кожного місяця.

2.

Якщо інвестиційна фірма утримувала кошти клієнтів менше ніж дев'ять місяців, вона повинна використовувати для розрахування К-СМН дані минулих періодів щодо СМН для періоду, визначеного згідно з параграфом 1, як тільки такі дані стануть доступними.

Компетентний орган може замінити відсутні елементи даних минулих періодів даними, визначеними в регуляторному порядку на основі бізнес-прогнозів інвестиційної фірми, поданих згідно зі статтею 7 Директиви 2014/65/ЄС.

Стаття 19

Вимірювання АSA для цілей розрахування К-АSA

1.

Для цілей розрахування К-АSA, АSA є ковзним середнім значенням загальноденної вартості активів на зберіганні та в тимчасовому управлінні, виміряним наприкінці кожного робочого дня за попередні дев'ять місяців, без урахування трьох останніх місяців.

АSA є середнім арифметичним щоденних значень за залишкові шість місяців.

К-АSA розраховують у перший робочий день кожного місяця.

2.

Якщо інвестиційна фірма офіційно делегувала завдання зі зберігання та тимчасового управління активами іншому фінансовому суб'єкту або якщо інший фінансовий суб'єкт делегував такі завдання інвестиційній фірмі, такі активи включаються в загальний обсяг АSA, що вимірюється згідно з параграфом 1.

3.

Якщо інвестиційна фірма зберігала активи та тимчасово управляла ними менше ніж шість місяців, вона повинна використовувати для розрахування К-ААА дані минулих періодів щодо ААА для періоду, визначеного згідно з параграфом 1, як тільки такі дані стануть доступними. Компетентний орган може замінити відсутні елементи даних минулих періодів даними, визначеними в регуляторному порядку на основі бізнес-прогнозів інвестиційної фірми, поданих згідно зі статтею 7 Директиви 2014/65/ЄС.

Стаття 20

Вимірювання СОН для цілей розрахування К-СОН

1.

Для цілей розрахування К-СОН, СОН є ковзним середнім значенням загальноденної вартості опрацьованих розпоряджень клієнтів, виміряним протягом кожного робочого дня за попередні шість місяців, без урахування трьох останніх місяців.

СОН є середнім арифметичним щоденних значень за залишкові три місяці.

К-СОН розраховують у перший робочий день кожного місяця.

2.

СОН вимірюють як суму абсолютної вартості купівель і абсолютної вартості продажів для готівкових торговельних операцій і деривативів згідно з наведеними нижче положеннями:

- (а) для готівкових торговельних операцій вартість є сумою, яка була сплачена або отримана за кожною торговельною операцією;
- (б) для деривативів вартість торговельної операції є умовною вартістю контракту.

Умовну вартість процентних деривативів коригують на час до погашення (у роках) відповідних контрактів. Умовну вартість множать на тривалість, визначену за такою формулою:

Тривалість = час до погашення (у роках) / 10

Без обмеження п'ятого підпараграфа, опрацьовані розпорядження клієнтів повинні включати операції, виконані інвестиційною фірмою, що надає послуги з управління портфелем від імені інвестиційних фондів.

Опрацьовані розпорядження клієнтів повинні включати операції, що виникають у результаті інвестиційних порад, для яких інвестиційна фірма не розраховує К-АУМ.

Опрацьовані розпорядження клієнтів не включають операції, опрацьовані інвестиційною фірмою, які виникають у результаті обслуговування інвестиційного портфеля клієнта, якщо інвестиційна фірма вже розраховує К-АУМ для інвестицій такого клієнта або якщо така діяльність пов'язана з делегуванням управління активами інвестиційній фірмі, що не враховуються в обсязі АУМ такої інвестиційної фірми згідно зі статтею 17(2).

Опрацьовані розпорядження клієнтів не включають операції, здійснені інвестиційною фірмою від власного імені, чи то для себе, чи то від імені клієнта.

Інвестиційні фірми можуть не враховувати при вимірюванні СОН будь-які розпорядження, які не були виконані, якщо таке невиконання було спричинене своєчасним скасуванням розпорядження клієнтом.

3.

Якщо інвестиційна фірма опрацьовувала розпорядження клієнтів менше ніж шість місяців або якщо вона це робила протягом довшого періоду як мала та невзаємозв'язана інвестиційна фірма, вона повинна використовувати для розрахування К-СОН дані минулих періодів щодо СОН для періоду, визначеного згідно з параграфом 1, як тільки такі дані стануть доступними. Компетентний орган може замінити відсутні елементи даних минулих періодів даними, визначеними в регуляторному порядку на основі бізнес-прогнозів інвестиційної фірми, поданих згідно зі статтею 7 Директиви 2014/65/ЄС.

ГЛАВА 3

К-фактори, які стосуються ризиків для ринку

Стаття 21

Вимога до К-факторів, які стосуються ризиків для ринку

1.

Вимогою до К-факторів, які стосуються ризиків для ринку, для позицій торгового портфеля інвестиційної фірми, що здійснює операції за власний рахунок, чи то для себе, чи то від імені клієнта, є К-NPR, розрахований згідно зі статтею 22, або К-CMG, розрахований згідно зі статтею 23.

2.

Інвестиційні фірми повинні управляти своїм торговим портфелем згідно з главою 3 розділу I частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

3.

Вимога до К-факторів, які стосуються ризиків для ринку, застосовується до всіх позицій торгового портфеля, які, зокрема, включають позиції за борговими інструментами (включно з інструментами сек'юрітизації), інструментами власного капіталу, компаніями колективного інвестування, іноземною валютою та золотом, товарами (включно з квотами на викиди).

4.

Для цілей розрахування вимоги до К-факторів, які стосуються ризиків для ринку, інвестиційна фірма повинна включати позиції, інші ніж позиції торгового портфеля, якщо вони спричиняють валютний ризик або товарний ризик.

Стаття 22

Розрахування К-NPR

Для цілей розрахування К-NPR вимогу до власних коштів для позицій торгового портфеля інвестиційної фірми, яка здійснює операції за власний рахунок, чи то для себе, чи то від імені клієнта, розраховують з використанням одного з таких підходів:

- (a) стандартизований підхід, визначений у главах 2, 3 і 4 розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) альтернативний стандартизований підхід, визначений у главі 1a розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) альтернативний підхід на основі внутрішніх моделей, визначений у главі 1b розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 23

Розрахування К-CMG

1.

Для цілей статті 21 компетентний орган дозволяє інвестиційній фірмі розраховувати К-CMG для всіх позицій, які підлягають клірингу, або на основі портфеля, якщо весь портфель підлягає клірингу або маржуванню, за таких умов:

- (a) інвестиційна фірма не належить до групи, до якої входить кредитна установа;
- (b) кліринг і розрахунки за такими операціями здійснюються під відповідальність учасника клірингу або кваліфікованого центрального контрагента, де такий учасник клірингу є кредитною установою або інвестиційною фірмою, зазначеною у статті 1(2) цього Регламенту, і кліринг за операціями здійснюється централізовано у кваліфікованого центрального контрагента або, в іншому випадку, розрахунки за ними здійснюються за принципом «поставка проти оплати» під відповідальність такого учасника клірингу;
- (c) розрахування загальної маржі, що вимагається учасником клірингу, здійснюється на основі маржинальної моделі учасника клірингу;
- (d) інвестиційна фірма довела компетентному органу, що вибір розрахування ризиків для ринку з використанням К-CMG обґрунтовується певними критеріями, до яких можуть належати характер

основної діяльності інвестиційної фірми, що має, в основному, бути торговельною діяльністю, яка підлягає клірингу та маржуванню під відповідальність учасника клірингу, і те, що така інша діяльність, яка здійснюється інвестиційною фірмою, є незначущою порівняно з основною діяльністю; та

- (е) компетентний орган оцінив, що вибір портфелів, які підпадають під К-СМГ, не був зроблений з метою використання регуляторного арбітражу, пов'язаного з вимогами до власних коштів, у диспропорційний або пруденційно нерозумний спосіб.

Для цілей пункту (с) першого підпараграфу компетентний орган повинен проводити регулярне оцінювання, щоб підтвердити, що використання маржинальної моделі призводить до отримання маржинальних вимог, що відображають характеристики ризиків продуктів, якими торгують інвестиційні фірми, і враховує інтервал між стягненням маржі, ліквідність ринку та можливість виникнення змін протягом строку операції.

Маржинальні вимоги повинні бути достатніми для покриття збитків, які можуть виникати в результаті щонайменше 99% змін експозицій протягом відповідного часового інтервалу з періодом утримання тривалістю не менше двох робочих днів. Маржинальні моделі, які використовуються таким учасником клірингу для маржинальної вимоги, зазначеної в пункті (с) першого підпараграфу цього параграфу, завжди повинні забезпечувати рівень обачності, подібний до рівня, який вимагається в положеннях про маржинальні вимоги у статті 41 Регламенту (ЄС) № 648/2012.

2.

К-СМГ повинен бути третьою за розміром загальною сумою маржі, що вимагалася на щоденній основі учасником клірингу від інвестиційної фірми протягом попередніх трьох місяців, помноженою на коефіцієнт 1,3.

3.

ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити розрахування необхідної суми загальної маржі, методу розрахування К-СМГ, як зазначено в параграфі 2, зокрема, у разі застосування К-СМГ на основі портфеля, а також умов для дотримання положень пункту (е) параграфу 1.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ГЛАВА 4

К-фактори, які стосуються ризиків для фірми

Стаття 24

Вимога до К-факторів, які стосуються ризиків для фірми

Вимогу до К-факторів, які стосуються ризиків для фірми, визначають за такою формулою:

$K-TCD + K-DTF + K-CON$

де:

K-TCD дорівнює сумі, обчисленій згідно зі статтею 26;

K-DTF дорівнює значенню DTF, виміряному згідно зі статтею 33 і помноженому на відповідний коефіцієнт, встановлений у статті 15(2); та

K-CON дорівнює сумі, обчисленій згідно зі статтею 39.

K-TCD та K-CON розраховують на основі операцій, що обліковуються в торговому портфелі інвестиційної фірми, яка здійснює операції за власний рахунок, чи то для себе, чи то від імені клієнта.

K-DTF розраховують на основі операцій, що обліковуються в торговому портфелі інвестиційної фірми, яка здійснює операції за власний рахунок, чи то для себе, чи то від імені клієнта, і операцій, які інвестиційна фірма здійснює шляхом виконання розпоряджень в інтересах клієнтів від власного імені.

Секція 1

Дефолт торгового контрагента

Стаття 25

Сфера застосування

1.

Ця секція застосовується до таких контрактів і операцій:

- (a) деривативні контракти, визначені в додатку II до Регламенту (ЄС) № 575/2013, за винятком таких контрактів:
 - (i) деривативні контракти, кліринг за якими прямо або опосередковано здійснюється через центрального контрагента, якщо виконані всі такі умови:
 - позиції та активи інвестиційної фірми, пов'язані з такими контрактами, розділені та відокремлені, як на рівні учасника клірингу, так і на рівні центрального контрагента, від позицій і активів учасника клірингу та інших клієнтів такого учасника клірингу, і в результаті такого розділення та відокремлення відповідні позиції та активи захищені від банкрутства згідно з національним правом у випадку дефолту або неплатоспроможності учасника клірингу або одного чи більше його інших клієнтів,
 - закони, підзаконні нормативно-правові акти, правила та договірні домовленості, які застосовуються до або є обов'язковими для учасника клірингу, сприяють передачі позицій клієнта, пов'язаних із такими контрактами, і відповідного забезпечення іншому учаснику клірингу протягом застосовного маржинального періоду ризику у випадку дефолту або неплатоспроможності початкового учасника клірингу,
 - інвестиційна фірма отримала незалежний та обґрунтований письмовий правовий висновок, згідно з яким у випадку виникнення юридичних претензій інвестиційна фірма не понесе збитків у зв'язку з неплатоспроможністю учасника клірингу або будь-якого з його клієнтів;
 - (ii) біржові деривативні контракти;
 - (iii) деривативні контракти, утримувані для хеджування позиції інвестиційної фірми, що виникає в результаті діяльності поза торговим портфелем;
- (b) операції з тривалим строком розрахунків;
- (c) операції репо;
- (d) операції з надання чи взяття в позику цінних паперів чи товарів;
- (e) операції маржинального кредитування;
- (f) будь-які інші типи операцій фінансування з цінними паперами;
- (g) кредити та позики, зазначені в пункті (2) секції В додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, якщо інвестиційна фірма здійснює торговельну операцію від імені клієнта або отримує та передає розпорядження, не виконуючи його.

Для цілей пункту (a)(i) першого підпараграфу деривативні контракти, кліринг за якими прямо або опосередковано здійснювався через кваліфікованого центрального контрагента, вважаються такими, що відповідають умовам, визначеним у зазначеному пункті.

2.

Операції із зазначеними нижче типами контрагентів не враховують при розрахуванні К-ТCD:

- (a) центральні уряди та центральні банки, якщо базисним експозиціям можна присвоїти вагу ризику 0%

згідно зі статтею 114 Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (b) багатосторонні банки розвитку, визначені у статті 117(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013.
- (c) міжнародні організації, визначені у статті 118 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

3.

За умови попередньої згоди з боку компетентних органів інвестиційна фірма може не враховувати при розрахуванні К-ТCD операції з контрагентом, який є її материнською компанією, її дочірньою компанією, дочірньою компанією її материнської компанії або компанією, пов'язаною відносинами у розумінні статті 22(7) Директиви 2013/34/ЄС. Компетентні органи надають згоду в разі виконання таких умов:

- (a) контрагент є кредитною установою, інвестиційною фірмою або фінансовою установою, що підпадає під дію належних пруденційних вимог;
- (b) контрагент повністю включений у ту саму пруденційну консолідацію, що й інвестиційна фірма, згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013 чи статтею 7 цього Регламенту, або контрагент та інвестиційна фірма підлягають нагляду в розрізі відповідності вимогам щодо перевірки капіталу групи згідно зі статтею 8 цього Регламенту;
- (c) контрагент підпадає під ті самі процедури оцінювання, вимірювання і контролю ризиків, що й інвестиційна фірма;
- (d) контрагент заснований у тій самій державі-члені, що й інвестиційна фірма;
- (e) відсутні поточні або потенційні істотні практичні або правові перешкоди для швидкої передачі власних коштів або погашення зобов'язань контрагента перед інвестиційною фірмою.

4.

Як відступ від цієї секції, інвестиційна фірма може, за згодою компетентного органу, розраховувати вартість експозиції за деривативними контрактами, вказаними в додатку II до Регламенту (ЄС) № 575/2013, і за операціями, зазначеними в пунктах (b)–(f) параграфу 1 цієї статті, шляхом застосування одного з методів, визначених у секції 3, 4 або 5 глави 6 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, а також розраховувати пов'язані вимоги до власних коштів шляхом множення вартості експозиції на фактор ризику, визначений за типом контрагента, як визначено в таблиці 2 у статті 26 цього Регламенту.

Інвестиційні фірми, які підпадають під нагляд на консолідованій основі згідно з главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013, можуть розраховувати пов'язану вимогу до власних коштів шляхом множення зважених на ризик сум експозицій, розрахованих згідно із секцією 1 глави 2 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, на 8%.

5.

При застосуванні відступу, передбаченого в параграфі 4 цієї статті, інвестиційні фірми також повинні застосовувати коефіцієнт коригування кредитної оцінки (CVA) шляхом множення вимоги до власних коштів, розрахованої згідно з параграфом 2 цієї статті, на CVA, розрахований згідно зі статтею 32.

Замість застосування коефіцієнта CVA, інвестиційні фірми, які підпадають під нагляд на консолідованій основі згідно з главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013, можуть розраховувати вимоги до власних коштів для ризику коригування кредитної оцінки згідно з розділом VI частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 26

Розрахування К-ТCD

Для цілей розрахування К-ТCD вимогу до власних коштів визначають за такою формулою:

$$\text{Вимога до власних коштів} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

де:

$$\alpha = 1,2;$$

EV = вартість експозиції, розрахована згідно зі статтею 27;

RF = фактор ризику, визначений за типом контрагента, як визначено в таблиці 2; та

CVA = коефіцієнт коригування кредитної оцінки, розрахований згідно зі статтею 32.

Таблиця 2

Тип контрагента	Фактор ризику
Центральні уряди, центральні банки та суб'єкти публічного сектора	1,6%
Кредитні установи та інвестиційні фірми	1,6%
Інші контрагенти	8%

Стаття 27

Розрахування вартості експозиції

Вартість експозиції розраховують за такою формулою:

$$\text{Вартість експозиції} = \text{Max}(0; RC + PFE - C)$$

де:

RC = вартість заміщення, як визначено у статті 28;

PFE = потенційна майбутня експозиція, як визначено у статті 29; та

C = забезпечення, як визначено у статті 30.

Вартість заміщення (RC) і забезпечення (C) застосовуються до всіх операцій, зазначених у статті 25.

Потенційна майбутня експозиція (PFE) застосовується тільки до деривативних контрактів.

Інвестиційна фірма може розрахувати єдину вартість експозиції на рівні нетінгу для всіх операцій, які охоплюються договірною угодою про нетінг, згідно з умовами, встановленими у статті 31. У разі невиконання будь-якої із зазначених умов інвестиційна фірма повинна розглядати кожну операцію як окрему групу нетінгу.

Стаття 28

Вартість заміщення (RC)

Вартість заміщення, зазначену у статті 27, визначають таким чином:

- (a) для деривативних контрактів RC визначається як поточна ринкова вартість (CMV);
- (b) для операцій з тривалим строком розрахунків RC визначається як сума розрахунків грошовими коштами, яка підлягає сплаті або отриманню інвестиційною фірмою в результаті розрахунків; суму, яка підлягає отриманню, розглядають як додатну величину, а суму, яка підлягає сплаті, розглядають як від'ємну величину;
- (c) для операцій репо та операцій з надання або взяття в позику цінних паперів чи товарів RC визначається як грошова сума, надана чи взята в позику; грошову суму, надану в позику інвестиційною фірмою, розглядають як додатну величину, а грошову суму, взятую в позику інвестиційною фірмою, розглядають як від'ємну величину;
- (d) для операцій фінансування з цінними паперами, якщо обидві частини операції є цінними паперами, RC визначається за CMV цінного паперу, наданого в позику інвестиційною фірмою; CMV збільшують із використанням відповідної поправки на волатильність, визначеної в таблиці 4 у статті 30;
- (e) для операцій маржинального кредитування, а також кредитів і позик, зазначених у пункті (g)

статті 25(1), RC визначається за балансовою вартістю активу згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

Стаття 29

Потенційна майбутня експозиція

1.

Потенційну майбутню експозицію (PFE), зазначену у статті 27, розраховують для кожного деривативу як добуток:

- (a) дійсної умовної (EN) вартості операції, встановленої згідно з параграфами 2–6 цієї статті; та
- (b) наглядного коефіцієнта (SF), встановленого згідно з параграфом 7 цієї статті.

2.

Дійсна умовна (EN) вартість є добутком умовної вартості, розрахованої згідно з параграфом 3, тривалості, розрахованої згідно з параграфом 4, і наглядової дельти, розрахованої згідно з параграфом 6.

3.

Умовну вартість, якщо вона не була чітко визначена та зафіксована до настання строку погашення, визначають таким чином:

- (a) для валютних деривативних контрактів умовна вартість визначається як умовна вартість частини контракту в іноземній валюті, конвертована в національну валюту; якщо обидві частини валютного деривативу виражені у валютах, інших ніж національна валюта, умовну суму кожної частини конвертують у національну валюту і частина з вищою вартістю в національній валюті вважається умовною вартістю;
- (b) для пайових і товарних деривативних контрактів, квот на викиди та деривативів на них умовна вартість визначається як добуток ринкової ціни одиниці інструмента та кількості одиниць, які є об'єктом торговельної операції;
- (c) для операцій з множинними виплатами, які залежать від конкретних обставин, включно із цифровими опціонами або форвардними контрактами з погашенням при досягненні цільової ціни, інвестиційна фірма повинна розрахувати умовну вартість для кожної конкретної обставини та використовувати найбільший результат такого розрахунку;
- (d) якщо умовна вартість є формулою зі значеннями ринкової вартості, інвестиційна фірма повинна підставити значення поточної ринкової вартості, щоб визначити умовну вартість торговельної операції;
- (e) для свопів зі змінною умовною вартістю, таких як амортизаційні та наростаючі свопи, інвестиційні фірми повинні використовувати в якості умовної вартості торговельної операції середню умовну вартість протягом залишкового строку дії свопу;
- (f) свопи з левериджем конвертують в умовну вартість еквівалентного свопу без левериджу так, щоб при множенні всіх ставок за свопом на коефіцієнт, умовна вартість визначалася шляхом множення заявленої умовної вартості на коефіцієнт процентних ставок;
- (g) для деривативного контракту з множинними обмінами основної суми умовна вартість визначається шляхом множення умовної вартості на кількість обмінів основної суми деривативного контракту.

4.

Умовну вартість процентних контрактів і кредитних деривативних контрактів коригують на час до погашення (у роках) відповідних контрактів згідно з тривалістю, визначеною за такою формулою:

$$\text{Тривалість} = (1 - \exp(-0,05 \cdot \text{час до погашення})) / 0,05$$

Для деривативних контрактів, інших ніж процентні контракти та кредитні деривативні контракти, тривалість дорівнює 1.

5.

Строком погашення контракту є остання дата, у яку контракт ще можна виконати.

Якщо дериватив посилається на вартість іншого процентного або кредитного інструмента, відповідний часовий період визначається на основі базисного інструмента.

Для опціонів строком погашення є остання дата виконання контракту, указана в контракті.

Для деривативного контракту, який структурований таким чином, що в указані дати будь-яку невиплачену експозицію погашають, а умови оновлюють таким чином, що справедлива вартість контракту дорівнює нулю, залишковий строк погашення дорівнює часу до дати наступного оновлення.

6.

Наглядова дельта для опціонів і свопціонів може бути розрахована інвестиційною фірмою самостійно з використанням належної моделі, яка повинна бути затверджена компетентними органами. Модель повинна оцінювати діапазон змін вартості опціону відносно невеликих змін ринкової вартості базисного активу. Для операцій, інших ніж опціони та свопціони, або якщо компетентні органи не затвердили жодної моделі, дельта дорівнює 1.

7.

Наглядовий коефіцієнт (SF) для кожного класу активів встановлюється згідно з таблицею нижче:

Таблиця 3

Клас активів	Наглядовий коефіцієнт
Процентна ставка	0,5%
Іноземна валюта	4%
Кредит	1%
Окремий пайовий інструмент	32%
Індекс пайових інструментів	20%
Товар або квота на викиди	18%
Інше	32%

8.

Потенційна майбутня експозиція групи неттінгу є сумою потенційної майбутньої експозиції всіх операцій, включених у групу неттінгу, помноженою на:

- (a) 0,42 — для груп неттінгу, які включають операції з фінансовими та нефінансовими контрагентами, у рамках яких здійснюється двосторонній обмін забезпеченням з контрагентом, за необхідності, згідно з умовами, встановленими у статті 11 Регламенту (ЄС) № 648/2012;
- (b) 1 — для інших груп неттінгу.

Стаття 30

Забезпечення

1.

До всього забезпечення в рамках двосторонніх операцій і операцій, які підлягають клірингу, зазначених у статті 25, застосовуються поправки на волатильність згідно з таблицею нижче:

Таблиця 4

Клас активів		Поправки на волатильність для операцій репо	Поправки на волатильність для інших операцій
Боргові цінні папери, випущені центральними урядами або центральними банками	≤ 1 рік	0,707%	1%
	> 1 рік ≤ 5 років	2,121%	3%
	> 5 років	4,243%	6%
Боргові цінні папери, випущені іншими суб'єктами	≤ 1 рік	1,414%	2%
	> 1 рік ≤ 5 років	4,243%	6%
	> 5 років	8,485%	12%
Позиції сек'юритизації	≤ 1 рік	2,828%	4%
	> 1 рік ≤ 5 років	8,485%	12%
	> 5 років	16,970%	24%
Акції, що котируються на біржі, і конвертовані інструменти		14,143%	20%
Інші цінні папери та товари		17,678%	25%
Золото		10,607%	15%
Грошові кошти		0%	0%

Для цілей таблиці 4 позиції сек'юритизації не повинні включати позиції ресек'юритизації.

Компетентні органи можуть змінити поправки на волатильність для окремих видів товарів, для яких існують різні рівні волатильності цін. Вони повинні повідомити ЕВА про такі рішення із зазначенням причин змін.

2.

Вартість забезпечення визначають таким чином:

- (a) для цілей пунктів (a), (e) та (g) статті 25(1) — за сумою забезпечення, отриманою інвестиційною фірмою від контрагента та зменшеною згідно з таблицею 4;
- (b) для операцій, зазначених у пунктах (b), (c), (d) та (f) статті 25(1), — за сумою поточної ринкової вартості частини в цінних паперах і чистою сумою забезпечення, наданого або отриманого інвестиційною фірмою.

Для операцій фінансування з цінними паперами, якщо обидві частини операції є цінними паперами, забезпечення визначається поточною ринковою вартістю цінного паперу, взятого в позику інвестиційною фірмою.

Якщо інвестиційна фірма купує цінний папір або надала його в позику, поточна ринкова вартість цінного паперу розглядається як від'ємне значення та зменшується до більшого від'ємного значення з використанням поправки на волатильність в таблиці 4. Якщо інвестиційна фірма продає цінний папір або взяла його в позику, поточна ринкова вартість цінного паперу розглядається як додатне значення та зменшується з використанням поправки на волатильність в таблиці 4.

Якщо договірною угодою про неттінг охоплюються різні типи операцій, згідно з умовами, встановленими у статті 31, застосовні поправки на волатильність для категорії «Інші операції» в таблиці 4 застосовуються до відповідних сум, розрахованих згідно з пунктами (а) і (б) першого підпараграфа для кожного емітента в рамках кожного класу активів.

3.

У разі невідповідності валют операції та отриманого або наданого забезпечення застосовується додаткова поправка на волатильність у випадку невідповідності валют у розмірі 8%.

Стаття 31

Неттінг

Для цілей цієї секції інвестиційна фірма може, по-перше, розглядати контракти з повною відповідністю, включені в угоду про неттінг, як єдиний контракт з умовною основною сумою, еквівалентною чистій сумі надходжень, по-друге, здійснювати неттінг за іншими операціями, що підлягають новації, у рамках якої всі зобов'язання між інвестиційною фірмою та її контрагентом автоматично об'єднуються таким чином, що попередні валові зобов'язання, з юридичної точки зору, замінюються єдиною чистою сумою нових зобов'язань, і по-третє, здійснювати неттінг за іншими операціями, якщо інвестиційна фірма гарантує виконання таких умов:

- (а) угода про неттінг з контрагентом або інший договір, що створює єдине юридичне зобов'язання, охоплює всі включені операції таким чином, що інвестиційна фірма має право отримати або зобов'язання сплатити тільки чисту суму додатних і від'ємних значень поточної ринкової вартості окремих включених операцій у разі невиконання контрагентом своїх зобов'язань внаслідок будь-якої з таких обставин:
 - (і) дефолт;
 - (іі) банкрутство;
 - (ііі) ліквідація; або
 - (іv) подібні обставини;
- (б) угода про неттінг не містить жодного положення, яке в разі дефолту контрагента дозволяє контрагенту, який не порушив свої зобов'язання, здійснювати тільки обмежені платежі або взагалі не здійснювати платежів на користь сторони, що порушила свої зобов'язання, навіть якщо сторона, що порушила свої зобов'язання, є чистим кредитором;
- (с) інвестиційна фірма отримала незалежний та обґрунтований письмовий правовий висновок, згідно з яким у випадку оскарження угоди про неттінг права та зобов'язання інвестиційної фірми будуть еквівалентними правам та зобов'язанням, зазначеним у пункті (а), згідно з таким правовим режимом:
 - (і) законодавство юрисдикції, у якій зареєстрований контрагент;
 - (іі) у разі залучення іноземної філії контрагента — законодавство юрисдикції, у якій розташована філія;
 - (ііі) законодавство, яке регулює окремі операції, включені в угоду про неттінг; або
 - (іv) законодавство, яке регулює будь-який договір або угоду, необхідні для здійснення неттінгу.

Стаття 32

Коригування кредитної оцінки

Для цілей цієї секції CVA означає коригування середньоринкової оцінки портфеля операцій з контрагентом, що відображає поточну ринкову вартість кредитного ризику контрагента для інвестиційної фірми, але не відображає поточну ринкову вартість кредитного ризику інвестиційної фірми для контрагента.

CVA дорівнює 1,5 для всіх операцій, інших ніж зазначені нижче операції, для яких CVA дорівнює 1:

- (а) операції з нефінансовими контрагентами, як означено в пункті (9) статті 2 Регламенту (ЄС) № 648/2012, або з фінансовими контрагентами, заснованими у третій країні, якщо такі операції не перевищують

- порогове значення для клірингу, як вказано у статті 10(3) і (4) зазначеного Регламенту;
- (b) внутрішньогрупові операції, як передбачено у статті 3 Регламенту (ЄС) № 648/2012;
 - (c) операції з тривалим строком розрахунків;
 - (d) операції фінансування з цінними паперами, включно з операціями маржинального кредитування, крім випадків, коли компетентний орган визначає, що експозиції інвестиційної фірми до ризику CVA, які виникають у зв'язку з такими операціями, є істотними; та
 - (e) кредити та позики, зазначені в пункті (g) статті 25(1).

Секція 2

Щоденний потік торговельних операцій

Стаття 33

Вимірювання DTF для цілей розрахування К-DTF

1.

Для цілей розрахування К-DTF, DTF є ковзним середнім значенням вартості загального щоденного потоку торговельних операцій, виміряним протягом кожного робочого дня за попередні дев'ять місяців, без урахування трьох останніх місяців.

DTF є середнім арифметичним щоденних значень за залишкові шість місяців.

К-DTF розраховують у перший робочий день кожного місяця.

2.

DTF вимірюють як суму абсолютної вартості купівель і абсолютної вартості продажів для готівкових торговельних операцій і деривативів згідно з наведеними нижче положеннями:

- (a) для готівкових торговельних операцій вартість є сумою, яка була сплачена або отримана за кожною торговельною операцією;
- (b) для деривативів вартість торговельної операції є умовною вартістю контракту.

Умовну вартість процентних деривативів коригують на час до погашення (у роках) відповідних контрактів. Умовну вартість множать на тривалість, визначену за такою формулою:

Тривалість = час до погашення (у роках) / 10

3.

Значення DTF не включає операції, здійснені інвестиційною фірмою для цілей надання послуг з управління портфелем від імені інвестиційних фондів.

Значення DTF включає операції, здійснені інвестиційною фірмою від власного імені, чи то для себе, чи то від імені клієнта.

4.

Якщо інвестиційна фірма мала щоденний потік торговельних операцій протягом менше дев'яти місяців, вона повинна використовувати для розрахування К-DTF дані минулих періодів щодо DTF для періоду, визначеного згідно з параграфом 1, як тільки такі дані стануть доступними. Компетентний орган може замінити відсутні елементи даних минулих періодів даними, визначеними в регуляторному порядку на основі бізнес-прогнозів інвестиційної фірми, поданих згідно зі статтею 7 Директиви 2014/65/ЄС.

ГЛАВА 5

Екологічні та соціальні цілі

Стаття 34

Пруденційний підхід до активів, які пов'язані з діяльністю соціального або екологічного спрямування

1.

ЕВА, після консультацій з Європейською Радою із системних ризиків, повинен оцінити на основі доступних даних і висновків Експертної групи високого рівня Комісії з питань сталого фінансування, чи спеціальний пруденційний підхід до активів, які значною мірою пов'язані з діяльністю соціального або екологічного спрямування, у формі скоригованих К-факторів або скоригованих коефіцієнтів К-факторів, є обґрунтованим із пруденційної точки зору. Зокрема, ЕВА повинен оцінити такі елементи:

- (a) методологічні варіанти оцінювання експозицій класів активів, які значною мірою пов'язані з діяльністю соціального або екологічного спрямування;
- (b) конкретні профілі ризику активів, які значною мірою пов'язані з діяльністю соціального або екологічного спрямування;
- (c) ризик, пов'язаний з амортизацією активів у зв'язку з регуляторними змінами, такими як пом'якшення наслідків зміни клімату;
- (d) потенційний вплив спеціального пруденційного підходу до активів, які значною мірою пов'язані з діяльністю соціального або екологічного спрямування, на фінансову стабільність.

2.

ЕВА повинен подати звіт зі своїми висновками до Європейського Парламенту, Ради та Комісії до 26 грудня 2021 року.

3.

На підставі звіту, зазначеного в параграфі 2, Комісія повинна, якщо це доцільно, подати до Європейського Парламенту і Ради законодавчу пропозицію.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА РИЗИК КОНЦЕНТРАЦІЇ

Стаття 35

Обов'язок щодо моніторингу

1.

Інвестиційні фірми повинні здійснювати моніторинг і контроль їхнього ризику концентрації згідно із цією частиною за допомогою належних адміністративних процедур, процедур бухгалтерського обліку та надійних механізмів внутрішнього контролю.

2.

Для цілей цієї частини терміни «кредитна установа» та «інвестиційна фірма» включають приватних або публічних суб'єктів господарювання, у тому числі філії таких суб'єктів господарювання, за умови, що такі суб'єкти господарювання, якби вони були засновані в Союзі, були би кредитними установами або інвестиційними фірмами, як означено в цьому Регламенті, і за умови, що такі суб'єкти господарювання авторизовані у третій країні, що застосовує пруденційні наглядові та регуляторні вимоги, які є принаймні еквівалентними до вимог, що застосовуються в Союзі.

Стаття 36

Розрахування вартості експозиції

1.

Інвестиційні фірми, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невяземозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), повинні розраховувати вартість експозиції для клієнта або групи пов'язаних клієнтів для цілей цієї частини шляхом додавання таких елементів:

- (a) додатного перевищення довгими позиціями інвестиційної фірми її коротких позицій за всіма фінансовими інструментами торгового портфеля, випущеними відповідним клієнтом, де чисту позицію

за кожним інструментом розраховують згідно з положеннями, зазначеними в пунктах (а), (б) і (с) статті 22;

- (б) вартості експозиції за контрактами та операціями, зазначеними у статті 25(1), для відповідного клієнта, розрахованої у спосіб, встановлений у статті 27.

Для цілей пункту (а) першого підпараграфу інвестиційна фірма, яка для цілей визначення вимоги до К-факторів, що стосуються ризиків для ринку, розраховує вимоги до власних коштів для позицій торгового портфеля згідно з підходом, визначеним у статті 23, повинна розраховувати чисту позицію для цілей визначення ризику концентрації, пов'язаного з такими позиціями, згідно з положеннями, зазначеними в пункті (а) статті 22.

Для цілей пункту (б) першого підпараграфу цього параграфу інвестиційна фірма, яка для цілей визначення К-ТCD, розраховує вимоги до власних коштів із застосуванням методів, зазначених у статті 25(4) цього Регламенту, повинна розраховувати вартість експозиції за контрактами та операціями, зазначеними у статті 25(1) цього Регламенту, із застосуванням методів, визначених у секції 3, 4 або 5 глави 6 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2.

Вартість експозиції для групи пов'язаних клієнтів розраховують шляхом додавання експозицій до окремих клієнтів у межах групи, які повинні розглядатися як одна експозиція.

3.

При розрахуванні вартості експозиції стосовно клієнта або групи пов'язаних клієнтів інвестиційна фірма повинна вжити всіх можливих заходів для визначення базисних активів за відповідними операціями та контрагента за базисними експозиціями.

Стаття 37

Ліміти стосовно ризику концентрації та перевищення вартості експозиції

1.

Ліміт інвестиційної фірми стосовно ризику концентрації, пов'язаного з вартістю експозиції стосовно окремого клієнта або групи пов'язаних клієнтів, становить 25% її власних коштів.

Якщо такий окремий клієнт є кредитною установою або інвестиційною фірмою або якщо група пов'язаних клієнтів включає одну або більше кредитних установ або інвестиційних фірм, лімітом стосовно ризику концентрації є більше із таких значень: 25% власних коштів інвестиційної фірми або 150 млн євро, за умови, що для суми значень вартості експозиції стосовно всіх пов'язаних клієнтів, які не є кредитними установами або інвестиційними фірмами, ліміт стосовно ризику концентрації залишається на рівні 25% власних коштів інвестиційної фірми.

Якщо сума в розмірі 150 млн євро більша за 25% власних коштів інвестиційної фірми, ліміт стосовно ризику концентрації не повинен перевищувати 100% власних коштів інвестиційної фірми.

2.

У разі перевищення лімітів, зазначених у параграфі 1, інвестиційна фірма повинна виконати обов'язок щодо повідомлення, визначений у статті 38, а також дотримуватися вимоги до власних коштів у разі перевищення вартості експозиції згідно зі статтею 39.

Інвестиційні фірми повинні розраховувати перевищення вартості експозиції стосовно окремого клієнта або групи пов'язаних клієнтів за такою формулою:

перевищення вартості експозиції = EV – L

де:

EV = вартість експозиції, розрахована у спосіб, встановлений у статті 36; та

L = ліміт стосовно ризику концентрації, як визначено в параграфі 1 цієї статті.

3.

Вартість експозиції стосовно окремого клієнта або групи пов'язаних клієнтів не повинна перевищувати:

- (а) 500% власних коштів інвестиційної фірми, якщо з моменту перевищення пройшло 10 днів або менше;

- (b) у сукупності 600% власних коштів інвестиційної фірми — для всіх перевищень, які тривали понад 10 днів.

Стаття 38

Обов'язок щодо повідомлення

1.

У разі перевищення лімітів, зазначених у статті 37, інвестиційна фірма повинна невідкладно повідомити компетентним органам суму перевищення, найменування відповідного окремого клієнта та, якщо застосовно, найменування відповідної групи пов'язаних клієнтів.

2.

Компетентні органи можуть надати інвестиційній фірмі обмежений строк для дотримання ліміту, зазначеного у статті 37.

Стаття 39

Розрахування К-CON

1.

Вимога до власних коштів на основі К-CON є агрегованою сумою вимоги до власних коштів, розрахованої для кожного клієнта або групи пов'язаних клієнтів як вимога до власних коштів у відповідному рядку стовпця 1 таблиці 6, яка становить собою частку загального окремого перевищення, що множить на:

- (a) 200%, якщо перевищення тривало не більше 10 днів;
- (b) відповідний коефіцієнт, зазначений у стовпці 2 таблиці 6, після спливу 10-денного періоду, обчисленого з дати перевищення, шляхом віднесення кожної частки перевищення до відповідного рядка у стовпці 1 таблиці 6.

2.

Вимогу до власних коштів для перевищення, зазначену в параграфі 1, розраховують за такою формулою:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

де:

OFRE = вимога до власних коштів для перевищення;

OFR = вимога до власних коштів для експозицій стосовно окремого клієнта або групи пов'язаних клієнтів, розрахована шляхом додавання вимог до власних коштів для експозицій стосовно окремих клієнтів у межах групи, які повинні розглядатися як одна експозиція;

EV = вартість експозиції, розрахована у спосіб, встановлений у статті 36;

EVE = перевищення вартості експозиції, розраховане у спосіб, встановлений у статті 37(2).

Для цілей розрахування К-CON вимоги до власних коштів для експозицій, які виникають в результаті додатного перевищення довгими позиціями інвестиційної фірми її коротких позицій за всіма фінансовими інструментами торгового портфеля, випущеними відповідним клієнтом, де чисту позицію за кожним інструментом розраховують згідно з положеннями, зазначеними в пунктах (a), (b) і (c) статті 22, повинні включати тільки вимоги для конкретних ризиків.

Інвестиційна фірма, яка для цілей визначення вимоги до К-факторів, що стосуються ризиків для ринку, розраховує вимоги до власних коштів для позицій торгового портфеля згідно з підходом, визначеним у статті 23, повинна розраховувати вимогу до власних коштів для експозиції для цілей ризику концентрації, пов'язаного з такими позиціями, згідно з положеннями, зазначеними в пункті (a) статті 22.

Таблиця 6

Стовпець 1:	Стовпець 2:
-------------	-------------

Перевищення вартості експозиції як відсоток власних коштів	Коефіцієнти
До 40%	200%
Від 40% до 60%	300%
Від 60% до 80%	400%
Від 80% до 100%	500%
Від 100% до 250%	600%
Більше 250%	900%

Стаття 40

Процедури для запобігання уникненню інвестиційними фірмами вимоги до власних коштів на основі K-CON

1.

Інвестиційні фірми не повинні тимчасово передавати експозиції, які перевищують ліміт, встановлений у статті 37(1), іншій компанії в межах або за межами тієї самої групи або здійснювати фіктивні операції для закриття таких експозицій протягом 10-денного періоду, зазначеного у статті 39, і створення нових експозицій.

2.

Інвестиційні фірми повинні підтримувати системи, які забезпечують негайне повідомлення компетентним органам про будь-яку передачу, зазначену в параграфі 1.

Стаття 41

Винятки

1.

Зазначені нижче експозиції звільняються від вимог, визначених у статті 37:

- (a) експозиції, які повністю вираховуються з власних коштів інвестиційної фірми;
- (b) експозиції, які виникли в ході звичайного здійснення розрахунків за платіжними послугами, валютними операціями, операціями із цінними паперами та здійснення грошових переказів;
- (c) експозиції, які становлять собою вимоги до:
 - (i) центральних урядів, центральних банків, суб'єктів публічного сектора, міжнародних організацій або багатосторонніх банків розвитку, а також експозиції, які гарантовані такими суб'єктами або можуть бути віднесені на їх рахунок, якщо таким експозиціям присвоєно вагу ризику 0% згідно зі статтями 114–118 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (ii) регіональних урядів і місцевих органів країн-членів Європейського економічного простору;
 - (iii) центральних контрагентів і внесків до фонду забезпечення у разі дефолту для центральних контрагентів.

2.

Компетентні органи можуть повністю або частково звільняти зазначені нижче експозиції від застосування статті 37:

- (a) облігації з покриттям;
- (b) експозиції інвестиційної фірми до її материнської компанії, інших дочірніх компаній такої материнської компанії або власних дочірніх компаній тією мірою, якою такі суб'єкти господарювання підлягають нагляду на консолідованій основі згідно зі статтею 7 цього Регламенту або згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013, підлягають нагляду в розрізі відповідності вимогам щодо перевірки капіталу групи згідно зі статтею 8 цього Регламенту або підлягають нагляду згідно з еквівалентними чинними стандартами у третій країні, і якщо виконано такі умови:
 - (i) відсутні поточні або потенційні істотні практичні або правові перешкоди для швидкої передачі капіталу або погашення зобов'язань материнською компанією; та
 - (ii) процедури материнської компанії щодо оцінювання, вимірювання та контролю ризиків поширюються на суб'єкта фінансового сектора.

Стаття 42

Звільнення для дилерів товарів або квот на викиди

1.

Положення цієї частини не застосовуються до дилерів товарів і квот на викиди в разі виконання всіх таких умов:

- (a) інший контрагент є нефінансовим контрагентом;
- (b) обидва контрагенти підпадають під належні процедури централізованого оцінювання, вимірювання та контролю ризиків;
- (c) операцію можна оцінити як таку, що знижує ризики, прямо пов'язані з комерційною діяльністю або казначейським фінансуванням відповідного нефінансового контрагента або відповідної групи.

2.

Перш ніж застосовувати звільнення, зазначене в параграфі 1, інвестиційні фірми повинні повідомити про це компетентний орган.

ЧАСТИНА П'ЯТА

ЛІКВІДНІСТЬ

Стаття 43

Вимога до ліквідності

1.

Інвестиційні фірми повинні утримувати суму ліквідних активів, яка еквівалентна принаймні одній третині вимоги до фіксованих накладних витрат, розрахованої згідно зі статтею 13(1).

Як відступ від першого підпараграфа цього параграфа, компетентні органи можуть звільнити інвестиційні фірми, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), від застосування першого підпараграфа цього параграфа та повинні належним чином повідомити про це ЕВА.

Для цілей першого підпараграфа ліквідними активами, без обмеження їх складу, є будь-що із зазначеного нижче:

- (a) активи, зазначені у статтях 10–13 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/61, згідно з тими самими умовами щодо критеріїв прийнятності та з тими самими застосовними дисконтами, що встановлені в зазначених статтях;
- (b) активи, зазначені у статті 15 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/61, в абсолютному розмірі до 50 млн євро або до еквівалентної суми в національній валюті, згідно з тими самими умовами щодо критеріїв

прийнятності, за винятком порогової суми в розмірі 500 млн євро, вказаної у статті 15(1) зазначеного Регламенту, з тими самими застосовними дисконтами, що встановлені в зазначеній статті;

(c) фінансові інструменти, не охоплені пунктами (a) і (b) цього підпараграфа, якими торгують на торговельному майданчику і для яких існує ліквідний ринок, як означено в пункті (17) статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 600/2014 і у статтях 1–5 Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2017/567 (¹⁰), з дисконтом у розмірі 55%;

(d) необтяжені короткострокові депозити у кредитній установі.

2.

Грошові кошти, короткострокові депозити та фінансові інструменти, які належать клієнтам, навіть якщо вони утримуються інвестиційною фірмою від власного імені, не вважаються ліквідними активами для цілей параграфа 1.

3.

Для цілей параграфа 1 цієї статті інвестиційні фірми, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) цього Регламенту, та інвестиційні фірми, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) цього Регламенту, і не здійснюють будь-яких видів діяльності, зазначених у пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, також можуть включати до своїх ліквідних активів торгіву дебіторську заборгованість і збори або комісії, які підлягають отриманню протягом 30 днів, якщо така дебіторська заборгованість відповідає зазначеним нижче умовам:

(a) вона становить не більше однієї третини від мінімальних вимог до ліквідності, як зазначено в параграфі 1 цієї статті;

(b) вона зараховується до будь-яких додаткових вимог до ліквідності, що встановлюються компетентним органом для специфічних для фірми ризиків згідно з пунктом (k) статті 39(2) Директиви (ЄС) 2019/2034;

(c) до неї застосовується дисконт у розмірі 50%.

4.

Для цілей другого підпараграфа параграфа 1 ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен видати настанови, які уточнюють критерії, що їх компетентні органи можуть враховувати при звільненні інвестиційних фірм, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), від застосування вимоги до ліквідності.

Стаття 44

Тимчасове зменшення вимоги до ліквідності

1.

Інвестиційні фірми можуть, за виняткових обставин і після затвердження компетентним органом, зменшити суму утримуваних ліквідних активів.

2.

Відповідність вимозі до ліквідності, визначеній у статті 43(1), повинна бути відновлена протягом 30 днів з моменту початкового зменшення.

Стаття 45

Гарантії для клієнтів

Інвестиційні фірми повинні збільшити свої ліквідні активи на 1,6% загальної суми гарантій, наданих клієнтам.

ЧАСТИНА ШОСТА

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ФІРМАМИ

Стаття 46

Сфера застосування

1.

Інвестиційні фірми, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та незв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), повинні публічно розкривати інформацію, визначену в цій частині, у дату публікації річної фінансової звітності.

2.

Інвестиційні фірми, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та незв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), і які випускають інструменти додаткового капіталу першого рівня, повинні публічно розкривати інформацію, визначену у статтях 47, 49 і 50, у дату публікації річної фінансової звітності.

3.

Якщо інвестиційна фірма більше не відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та незв'язаної інвестиційної фірми, визначеним у статті 12(1), вона повинна публічно розкривати інформацію, визначену в цій частині, починаючи з фінансового року, що слідує за фінансовим роком, у якому вона перестала відповідати таким умовам.

4.

Інвестиційні фірми можуть визначити належний засіб і розташування для ефективного виконання вимог щодо розкриття інформації, зазначених у параграфах 1 і 2. Якщо можливо, усю інформацію розкривають за допомогою одного засобу або в одному розташуванні. Якщо ту саму або подібну інформацію розкривають за допомогою двох або більше засобів, кожен із засобів повинен містити покликання на аналогічну інформацію в інших засобах.

Стаття 47

Цілі та політики управління ризиками

Інвестиційні фірми повинні розкривати їхні цілі та політики управління ризиками для кожної окремої категорії ризиків, визначеної в частинах третій, четвертій та п'ятій, згідно зі статтею 46, включно зі стислим описом стратегій і процесів управління такими ризиками та короткою заявою про ризики, затвердженою органом управління інвестиційної фірми, у якій стисло описується загальний профіль ризику інвестиційної фірми, пов'язаний із бізнес-стратегією.

Стаття 48

Управління

Інвестиційні фірми повинні розкривати зазначену нижче інформацію про внутрішні механізми управління згідно зі статтею 46:

- (a) кількість посад директора, які обіймають члени органу управління;
- (b) політику щодо різноманіття при відборі членів органу управління, цілі та будь-які відповідні цільові показники, визначені в такій політиці, а також рівень досягнення таких цілей і цільових показників;
- (c) чи інвестиційна фірма створила окремий комітет із ризиків і скільки разів на рік він збирався.

Стаття 49

Власні кошти

1.

Інвестиційні фірми повинні розкривати зазначену нижче інформацію про власні кошти згідно зі статтею 46:

- (a) повне звірення елементів основного капіталу першого рівня, елементів додаткового капіталу першого рівня, елементів капіталу другого рівня, а також застосованих фільтрів і вирахувань, які застосовуються до власних коштів інвестиційної фірми, з балансом у фінансовій звітності інвестиційної фірми, що пройшла аудиторську перевірку;
- (b) опис основних характеристик інструментів основного капіталу першого рівня і додаткового капіталу

першого рівня та інструментів капіталу другого рівня, випущених інвестиційною фірмою;

- (c) опис усіх обмежень, які застосовуються до розрахування власних коштів згідно із цим Регламентом, а також інструментів і вирахувань, до яких застосовуються такі обмеження.

2.

ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів з метою визначення шаблонів для розкриття інформації згідно з пунктами (a), (b) та (c) параграфу 1.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 50

Вимоги до власних коштів

Інвестиційні фірми повинні розкривати зазначену нижче інформацію про їх відповідність вимогам, встановленим у статті 11(1) цього Регламенту та у статті 24 Директиви (ЄС) 2019/2034, згідно зі статтею 46 цього Регламенту:

- (a) стислий опис підходу інвестиційної фірми до оцінювання достатності її власного капіталу для підтримки поточної та майбутньої діяльності;
- (b) за запитом компетентного органу, результат процесу оцінювання достатності власного капіталу інвестиційної фірми, у тому числі склад додаткових власних коштів на основі результатів процесу наглядової перевірки, як зазначено в пункті (a) статті 39(2) Директиви (ЄС) 2019/2034;
- (c) вимоги до К-факторів, розраховані, згідно зі статтею 15 цього Регламенту, в агрегованій формі для ризиків для ринку, ризиків для фірми та ризиків для клієнтів на основі суми застосованих К-факторів; та
- (d) вимога до фіксованих накладних витрат, визначена згідно зі статтею 13 цього Регламенту.

Стаття 51

Політика та практики винагороди

Інвестиційні фірми повинні розкривати зазначену нижче інформацію про їхню політику та практики винагороди, у тому числі аспекти, пов'язані з гендерною нейтральністю та гендерним розривом в оплаті праці, для категорій працівників, професійна діяльність яких має істотний вплив на профіль ризику інвестиційної фірми, згідно зі статтею 46:

- (a) найважливіші структурні характеристики системи винагороди, включно з рівнем змінної винагороди та критеріями виплати змінної винагороди, політикою виплати у формі інструментів, політикою відстрочення та критеріями набуття прав;
- (b) коефіцієнти співвідношення між фіксованою та змінною винагородою, визначені згідно зі статтею 30(2) Директиви (ЄС) 2019/2034;
- (c) агрегована кількісна інформація про винагороду з розподілом за членами вищого керівництва та працівниками, діяльність яких має істотний вплив на профіль ризику інвестиційної фірми, із зазначенням таких відомостей:
 - (i) суми винагороди, виплаченої у відповідному фінансовому році, з розподілом на фіксовану винагороду, включно з описом фіксованих компонентів, і змінну винагороду, а також кількість одержувачів;
 - (ii) суми та форми виплаченої змінної винагороди з розподілом на грошові кошти, акції, інструменти з прив'язкою до акцій та інші типи, окремо для авансової частини та відстроченої частини;
 - (iii) суми відстроченої винагороди за попередні періоди роботи з розподілом на суму, права на яку виникають у відповідному фінансовому році, і суму, права на яку виникають у наступні роки;
 - (iv) сума відстроченої винагороди, права на яку виникають у відповідному фінансовому році, яка

виплачується протягом відповідного фінансового року і яка зменшується в результаті коригування на основі результатів роботи;

- (v) гарантовані виплати змінної винагороди протягом відповідного фінансового року та кількість одержувачів таких виплат;
 - (vi) вихідна допомога за попередні періоди, яка була виплачена протягом відповідного фінансового року;
 - (vii) суми вихідної допомоги за відповідний фінансовий рік із розподілом на авансові та відстрочені виплати, кількість одержувачів таких виплат і найбільша сума виплати на користь однієї особи;
- (d) інформація про те, чи інвестиційна фірма користується відступом, встановленим у статті 32(4) Директиви (ЄС) 2019/2034.

Для цілей пункту (d) першого підпараграфу інвестиційні фірми, які користуються таким відступом, повинні вказати, чи такий відступ був наданий на підставі пункту (a) або пункту (b) статті 32(4) Директиви (ЄС) 2019/2034 чи обох зазначених пунктів. Вони також повинні вказати, для яких принципів винагороди вони застосовують відступ (відступи), кількість працівників, які користуються відступом (відступами), а також загальну суму їхньої винагороди з розподілом на фіксовану та змінну винагороду.

Ця стаття не обмежує положення, визначені в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 (¹¹).

Стаття 52

Інвестиційна політика

1.

Держави-члени повинні забезпечити розкриття зазначеної нижче інформації інвестиційними фірмами, які не відповідають критеріям, зазначеним у пункті (a) статті 32(4) Директиви (ЄС) 2019/2034, згідно зі статтею 46 цього Регламенту:

- (a) відсоток прав голосу за акціями, які прямо або опосередковано утримуються інвестиційною фірмою, з розподілом за державою-членом і сектором;
- (b) повний опис поведінки під час голосування на загальних зборах компаній, акції яких утримуються згідно з параграфом 2, пояснення голосування, а також відсоток пропозицій, поданих адміністративним органом або органом управління компанії, які були затверджені інвестиційною фірмою; та
- (c) пояснення використання консультативно-представницьких фірм;
- (d) настанови щодо голосування, які стосуються компаній, акції яких утримуються згідно з параграфом 2.

Вимога щодо розкриття інформації, зазначена в пункті (b) першого підпараграфу, не застосовується, якщо довірні домовленості всіх акціонерів, яких представляє інвестиційна фірма на зборах акціонерів, не уповноважують інвестиційну фірму голосувати від їхнього імені, крім випадків надання акціонерами явних розпоряджень щодо голосування після отримання порядку денного зборів.

2.

Інвестиційна фірма, зазначена в параграфі 1, повинна дотримуватися положень зазначеного параграфу тільки стосовно кожної компанії, акції якої допущені до торгів на регульованому ринку, і тільки стосовно акцій із правами голосу, якщо відсоток прав голосу, які прямо або опосередковано належать інвестиційній фірмі, перевищує порогове значення в розмірі 5% від загальної кількості прав голосу за акціями, випущеними відповідною компанією. Права голосу розраховують на основі всіх акцій з правами голосу, навіть якщо здійснення таких прав голосу тимчасово зупинено.

3.

ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів з метою визначення шаблонів для розкриття інформації згідно з параграфом 1.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 53

Екологічні, соціальні та управлінські ризики

Починаючи з 26 грудня 2022 року інвестиційні фірми, які не відповідають критеріям, зазначеним у статті 32(4) Директиви (ЄС) № 2019/2034, повинні розкривати інформацію про екологічні, соціальні та управлінські ризики та ризики переходу, як означено у звіті, зазначеному у статті 35 Директиви (ЄС) 2019/2034.

Зазначену в першому параграфі інформацію необхідно розкривати один раз протягом першого року, а потім — двічі на рік.

ЧАСТИНА СЬОМА

ЗВІТУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ФІРМАМИ

Стаття 54

Вимоги щодо звітування

1.

Інвестиційні фірми повинні щоквартально надавати компетентним органам усю зазначену нижче інформацію:

- (a) рівень і склад власних коштів;
- (b) вимоги до власних коштів;
- (c) розрахунки вимог до власних коштів;
- (d) рівень діяльності відносно вимог, визначених у статті 12(1), включно з балансом і розбивкою доходів за інвестиційними послугами та застосовними К-факторами;
- (e) ризик концентрації;
- (f) вимоги до ліквідності.

Як відступ від першого підпараграфу, інвестиційні фірми, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та незв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1), повинні подавати такі звіти на щорічній основі.

2.

Інформація, визначена в пункті (e) параграфу 1, повинна включати зазначені нижче рівні ризику та повинна надаватися компетентним органам принаймні на щорічній основі:

- (a) рівень ризику концентрації, пов'язаного з дефолтом контрагентів і з позиціями торгового портфеля, на рівні окремого контрагента та на агрегованій основі;
- (b) рівень ризику концентрації стосовно кредитних установ, інвестиційних фірм та інших суб'єктів, у яких утримуються кошти клієнтів;
- (c) рівень ризику концентрації стосовно кредитних установ, інвестиційних фірм та інших суб'єктів, у яких зберігаються цінні папери клієнтів;
- (d) рівень ризику концентрації стосовно кредитних установ, у яких зберігаються власні грошові кошти інвестиційної фірми;
- (e) рівень ризику концентрації, пов'язаного з прибутком;
- (f) рівень ризику концентрації, як описано в пунктах (a)–(e), розрахований з урахуванням активів і позабалансових позицій, які не обліковуються в торговому портфелі, на додаток до експозицій, які виникають із позицій торгового портфеля.

Для цілей цього параграфу терміни «кредитна установа» та «інвестиційна фірма» включають приватних або публічних суб'єктів господарювання, у тому числі філії таких суб'єктів господарювання, за умови, що такі суб'єкти господарювання, якби вони були засновані в Союзі, були би кредитними установами або інвестиційними фірмами, як означено в цьому Регламенті, і за умови, що такі суб'єкти господарювання авторизовані у третій країні, що застосовує пруденційні наглядові та регуляторні вимоги, які є принаймні еквівалентними до вимог, що застосовуються в Союзі.

Як відступ від параграфу 1 цієї статті, інвестиційна фірма, яка відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та невзаємозв'язаної інвестиційної фірми, визначеною у статті 12(1), не зобов'язана надавати інформацію, визначену в пункті (е) параграфу 1 цієї статті, та, якщо було надане звільнення згідно з другим підпараграфом статті 43(1), — у пункті (f) параграфу 1 цієї статті.

3.

Для цілей вимог щодо звітування, встановлених у цій статті, ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити:

- (a) формати;
- (b) звітні дати, терміни та означення, а також пов'язані інструкції, у яких описано, як використовувати такі формати;

Проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначені в першому підпараграфі, повинні бути стислими та пропорційними характеру, обсягу та складності діяльності інвестиційних фірм з урахуванням відмінностей у рівні деталізації інформації, яку подає інвестиційна фірма, що відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та невзаємозв'язаної інвестиційної фірми, визначеною у статті 12(1).

ЕВА повинен розробити проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначені в першому підпараграфі, до 26 грудня 2020 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 55

Вимоги щодо звітування для окремих інвестиційних фірм, у тому числі для цілей порогових значень, зазначених у статті 1(2) цього Регламенту та в пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1.

Інвестиційні фірми, які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, повинні щомісячно перевіряти загальну вартість їхніх активів і щоквартально надавати таку інформацію компетентному органу, якщо загальна вартість консолідованих активів інвестиційної фірми, розрахована як середнє значення за попередні 12 місяців, дорівнює або перевищує 5 млрд євро. Компетентний орган повинен інформувати про це ЕВА.

2.

Якщо інвестиційна фірма, зазначена в параграфі 1, входить до групи, у якій один або більше суб'єктів господарювання є інвестиційною фірмою, що здійснює будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, усі такі інвестиційні фірми у складі групи повинні щомісячно перевіряти загальну вартість їхніх активів, якщо загальна вартість консолідованих активів групи, розрахована як середнє значення за попередні 12 місяців, дорівнює або перевищує 5 млрд євро. Такі інвестиційні фірми повинні щомісячно повідомляти одна одній загальну вартість їхніх активів і щоквартально повідомляти загальну вартість консолідованих активів відповідним компетентним органам. Компетентні органи повинні інформувати про це ЕВА.

3.

Якщо середньомісячна загальна вартість активів інвестиційних фірм, зазначених у параграфах 1 і 2, розрахована як середнє значення за попередні 12 місяців, досягне будь-якого з порогових значень, визначених у статті 1(2) цього Регламенту або в пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, ЕВА повинен повідомити про це таким інвестиційним фірмам і компетентним органам, включно з органами, які компетентні надавати авторизацію згідно зі статтею 8а Директиви 2013/36/ЄС.

4.

Якщо, згідно з результатами перевірки відповідно до статті 36 Директиви (ЄС) 2019/2034, інвестиційна фірма, зазначена в параграфі 1 цієї статті, може становити системний ризик, як зазначено у статті 23 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, компетентні органи повинні невідкладно повідомити ЕВА результати такої перевірки.

5.

ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для уточнення обов'язку щодо надання інформації відповідним компетентним органам, зазначеним у параграфах 1 і 2, щоб забезпечити дієвий моніторинг порогових значень, визначених у пунктах (а) і (б) статті 8а(1)

Директиви 2013/36/ЄС.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ЧАСТИНА ВОСЬМА

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ

Стаття 56

Здійснення делегованих повноважень

1.

Повноваження ухвалювати делеговані акти покладають на Комісію відповідно до умов, встановлених у цій статті.

2.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 4(2), надано Комісії на п'ятирічний період з 25 грудня 2019 року.

3.

Делеговані повноваження, зазначені у статті 4(2), можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.

4.

Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.

5.

Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

6.

Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 4(2), набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж двох місяців з дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт, не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не заперечуватимуть. Такий період продовжують іще на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту чи Ради.

ЧАСТИНА ДЕВ'ЯТА

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЗВІТИ, ПЕРЕГЛЯДИ ТА ВНЕСЕННЯ ЗМІН

РОЗДІЛ I
ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 57

Перехідні положення

1.

Статті 43–51 застосовуються до дилерів товарів і квот на викиди з 26 червня 2026 року.

▼C2

2.

До 26 червня 2026 року або до дати застосування до кредитних установ для цілей вимог до власних коштів альтернативного стандартизованого підходу, визначеного у главі 1a розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, і альтернативного підходу на основі внутрішніх моделей, визначеного у главі 1b розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, залежно від того, яка із цих дат настане пізніше, інвестиційна фірма повинна застосовувати вимоги, визначені в розділі IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 2019/630, для цілей розрахування K-NPR.

▼B

3.

Як відступ від пунктів (a) і (c) статті 11(1), інвестиційні фірми можуть застосовувати нижчі вимоги до власних коштів протягом п'ятирічного періоду починаючи з 26 червня 2021 року, які дорівнюють:

- (a) подвійному розміру відповідної вимоги до власних коштів згідно з главою 1 розділу I частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, відповідно до статті 93(1) зазначеного Регламенту, з покликанням на рівні початкового капіталу, встановлені в розділі IV Директиви 2013/36/ЄС, зі змінами, внесеними Директивою (ЄС) 2019/878, які би застосовувалися, якби інвестиційна фірма продовжувала підпадати під дію вимог до власних коштів у зазначеному Регламенті, зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) 2019/630; або
- (b) подвійному розміру застосовної вимоги до фіксованих накладних витрат, визначеної у статті 13 цього Регламенту, якщо інвестиційна фірма ще не існувала до 26 червня 2021 року включно.

4.

Як відступ від пункту (b) статті 11(1), інвестиційні фірми можуть застосовувати нижчі вимоги до власних коштів протягом п'ятирічного періоду починаючи з 26 червня 2021 року згідно з такими умовами:

- (a) інвестиційні фірми, які до 26 червня 2021 року підпадали під дію вимоги до початкового капіталу, можуть обмежити їхні вимоги до власних коштів подвійним розміром застосовної вимоги до початкового капіталу, визначеної в розділі IV Директиви 2013/36/ЄС, зі змінами, внесеними Директивою (ЄС) 2019/878, за винятком пунктів (b) і (c) статті 31(1) і статті 31(2), відповідно, зазначеної Директиви;
- (b) інвестиційні фірми, які існували до 26 червня 2021 року, можуть обмежити їхні постійні вимоги до мінімального капіталу рівнем, передбаченим у статті 93(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 2019/876, з покликанням на рівні початкового капіталу, встановлені в розділі IV Директиви 2013/36/ЄС, зі змінами, внесеними Директивою (ЄС) 2019/878, які би застосовувалися, якби інвестиційна фірма продовжувала підпадати під дію зазначеного Регламенту, за умови щорічного збільшення розміру таких вимог щонайменше на 5 000 євро протягом п'ятирічного періоду;
- (c) інвестиційні фірми, що існували до 26 червня 2021 року, які не авторизовані на надання додаткових послуг, зазначених у пункті (1) секції B додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, і які надають або здійснюють лише один чи більше видів інвестиційних послуг або діяльності, визначених у пунктах 1, 2, 4 та 5 секції A додатка I до зазначеної Директиви, і не мають дозволу на зберігання грошових коштів або цінних паперів, які належать їхнім клієнтам, та у зв'язку із цим за жодних умов не можуть брати на себе боргові зобов'язання перед такими клієнтами, можуть обмежити їхню постійну вимогу до

мінімального капіталу до щонайменше 50 000 євро, за умови щорічного збільшення щонайменше на 5 000 євро протягом п'ятирічного періоду.

5.

Відступи, визначені в параграфі 4, більше не застосовуються, якщо інвестиційна фірма продовжила строк дії своєї авторизації 26 червня 2021 року або пізніше, у зв'язку із чим вимагається більша сума початкового капіталу згідно зі статтею 9 Директиви (ЄС) 2019/2034.

6.

Як відступ від статті 11, інвестиційні фірми, які існували до 25 грудня 2019 року і які здійснюють операції за власний рахунок на ринках фінансових ф'ючерсів, опціонів або інших деривативів або на спотових ринках з виключною метою хеджування позицій на ринках деривативів, або здійснюють операції за рахунок інших учасників зазначених ринків на умовах отримання гарантій від учасників клірингу на зазначених ринках, якщо відповідальність за забезпечення виконання контрактів, укладених такими інвестиційними фірмами, беруть на себе учасники клірингу на зазначених ринках, можуть обмежити їхні вимоги до власних коштів протягом п'ятирічного періоду починаючи з 26 червня 2021 року до щонайменше 250 000 євро, за умови річного збільшення щонайменше на 100 000 євро протягом п'ятирічного періоду.

Незалежно від того, чи інвестиційна фірма, зазначена в цьому параграфі, користується відступом, зазначеним у першому підпараграфі, до такої інвестиційної фірми не застосовується пункт (а) параграфа 4.

Стаття 58

Відступ для суб'єктів господарювання, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Інвестиційні фірми, які станом на 25 грудня 2019 року відповідали умовам пункту (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 і ще не отримали авторизацію в якості кредитних установ згідно зі статтею 8 Директиви 2013/36/ЄС, продовжують підпадати під дію Регламенту (ЄС) № 575/2013 та Директиви 2013/36/ЄС.

Стаття 59

Відступ для інвестиційних фірм, зазначених у статті 1(2)

Інвестиційна фірма, яка станом на 25 грудня 2019 року відповідала умовам, визначеним у статті 1(2) цього Регламенту, продовжує підпадати під дію Регламенту (ЄС) № 575/2013 та Директиви 2013/36/ЄС.

РОЗДІЛ II

ЗВІТИ ТА ПЕРЕГЛЯДИ

Стаття 60

Положення про перегляд

1.

Не пізніше 26 грудня 2024 року Комісія повинна, після консультацій з ЕВА та ESMA, здійснити перегляд і подати Європейському Парламенту і Раді звіт, що супроводжується, у відповідних випадках, законодавчою пропозицією, стосовно зазначених нижче елементів:

- (a) умови кваліфікації інвестиційних фірм у якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм згідно зі статтею 12;
- (b) методи вимірювання К-факторів у розділі II частини третьої, включно з інвестиційними порадами стосовно активів в управлінні, та у статті 39;
- (c) коефіцієнти, зазначені у статті 15(2);
- (d) метод, який використовується для розрахування К-СМГ, рівень вимог до власних коштів на основі К-СМГ порівняно з К-NPR, а також калібрування коефіцієнта множення, визначеного у статті 23;
- (e)

- положення, визначені у статтях 43, 44 і 45, а також прийнятність для цілей вимоги до ліквідності ліквідних активів у пунктах (а), (b) і (с) статті 43(1);
- (f) положення, визначені в секції 1 глави 4 розділу II частини третьої;
 - (g) застосування частини третьої до дилерів товарів або квот на викиди;
 - (h) внесення змін до означення кредитної установи в Регламенті (ЄС) № 575/2013 в результаті застосування пункту (а) статті 62(3) цього Регламенту та потенційні непередбачені негативні наслідки;
 - (i) положення, визначені у статтях 47 і 48 Регламенту (ЄС) № 600/2014, і приведення їх у відповідність до узгоджених рамок еквівалентності у сфері фінансових послуг;
 - (j) порогові значення, визначені у статті 12(1);
 - (k) застосування стандартів, визначених у главах 1a і 1b розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, до інвестиційних фірм;
 - (l) метод вимірювання вартості деривативу в пункті (b) статті 20(2) та в пункті (b) статті 33(2), а також доцільність впровадження альтернативної системи вимірювання та/або калібрування;
 - (m) положення, визначені в частині другій, зокрема, стосовно дозволу кваліфікувати додаткові інструменти або кошти як власні кошти відповідно до статті 9(4), і можливості надання такого дозволу інвестиційним фірмам, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих і незв'язаних фірм, визначеним у статті 12(1);
 - (n) умови застосування інвестиційними фірмами вимог Регламенту (ЄС) № 575/2013 згідно зі статтею 1(2) цього Регламенту;
 - (o) положення, визначене у статті 1(5);
 - (p) доцільність застосування вимог щодо розкриття інформації, визначених у статті 52 цього Регламенту, в інших секторах, у тому числі інвестиційними фірмами, зазначеними у статті 1(2) і (5) цього Регламенту, і кредитними установами, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2.

До 31 грудня 2021 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про потреби в ресурсах з огляду на набуття ESMA нових повноважень і обов'язків згідно зі статтею 64 цього Регламенту, включно з можливістю ESMA стягувати реєстраційний збір із фірм третіх країн, зареєстрованих ESMA згідно зі статтею 46(2) Регламенту (ЄС) № 600/2014, що супроводжується, у відповідних випадках, законодавчою пропозицією.

РОЗДІЛ III

ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ІНШИХ РЕГЛАМЕНТІВ

Стаття 61

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1093/2010

Пункт (2) статті 4 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 доповнити пунктом такого змісту:

«(viii) стосовно Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*1}) і Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*2}) — компетентні органи, як означено в пункті (5) статті 3(1) зазначеної Директиви.

Стаття 62

Зміни до Регламенту (ЄС) № 575/2013

До Регламенту (ЄС) № 575/2013 внести такі зміни:

- (1) назву викласти у такій редакції:

«Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012»;

(2) статтю 2 доповнити параграфом такого змісту:

«5.

При застосуванні положень, встановлених у статті 1(2) та 1(5) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*3}), до інвестиційних фірм, вказаних у зазначених параграфах, компетентні органи, як означено в пункті (5) статті 3(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*4}), повинні розглядати такі інвестиційні фірми як «установи» згідно із цим Регламентом.

(3) До статті 4(1) внести такі зміни:

(a) пункт (1) викласти в такій редакції:

«(1) «кредитна установа» означає суб'єкт господарювання, діяльність якої полягає в зазначеному нижче:

(a) приймання депозитів чи інших поворотних коштів від населення та надання кредитів за власний рахунок;

(b) здійснення будь-яких видів діяльності, зазначених у пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС (^{*5}), якщо застосовується одна із зазначених нижче умов, але відповідний суб'єкт господарювання не є дилером товарів і квот на викиди, компанією колективного інвестування або страховою компанією:

(i) загальна вартість консолідованих активів суб'єкта господарювання дорівнює або перевищує 30 млрд євро;

(ii) загальна вартість активів суб'єкта господарювання менша за 30 млрд євро і суб'єкт господарювання входить до групи, де загальна вартість консолідованих активів усіх суб'єктів господарювання у складі групи, загальна вартість активів кожного з яких не перевищує 30 млрд євро і які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, дорівнює або перевищує 30 млрд євро; або

(iii) загальна вартість активів суб'єкта господарювання менша за 30 млрд євро і суб'єкт господарювання входить до групи, де загальна вартість консолідованих активів усіх суб'єктів господарювання у складі групи, які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, дорівнює або перевищує 30 млрд євро, якщо орган, що здійснює консолідований нагляд, після консультацій із наглядовою колегією, ухвалить відповідне рішення для усунення потенційних ризиків ухилення від вимог і потенційних ризиків для фінансової стабільності Союзу;

для цілей пунктів (b)(ii) та (b)(iii), якщо суб'єкт господарювання входить до групи третьої країни, загальна вартість активів кожної філії відповідної групи третьої країни, авторизованої в Союзі, включається в сукупну загальну вартість активів усіх суб'єктів господарювання у складі групи;

(b) пункт (2) викласти в такій редакції:

«(2) «інвестиційна фірма» означає інвестиційну фірму, як означено в пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, яка авторизована згідно із зазначеною Директивою, за винятком кредитних установ;»;

(c) пункт (3) викласти в такій редакції:

«(3) «установа» означає кредитну установу, авторизовану згідно зі статтею 8 Директиви 2013/36/ЄС, або суб'єкта господарювання, вказаного у статті 8а(3) зазначеної Директиви;»;

(d) пункт (4) вилучити;

(e) пункт (26) викласти в такій редакції:

«(26) «фінансова установа» означає суб'єкта господарювання, іншого ніж установа та іншого ніж суто промислова холдингова компанія, основна діяльність якого полягає в набутті часток участі або здійсненні одного чи більше видів діяльності, визначених у пунктах 2–12 та пункті 15 додатка I до Директиви 2013/36/ЄС, включаючи інвестиційну фірму, фінансову холдингову компанію, фінансову холдингову компанію змішаного типу, інвестиційну холдингову компанію, платіжну установу у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (*6), а також компанію з управління активами, за винятком страхових холдингових компаній і страхових холдингових компаній зі змішаною діяльністю, як означено в пунктах (f) та (g) статті 212(1) Директиви 2009/138/ЄС;

(f) пункт (29a) викласти в такій редакції:

«(29a) «материнська інвестиційна фірма в державі-члені» означає материнську компанію в державі-члені, яка є інвестиційною фірмою;»;

(g) пункт (29b) викласти в такій редакції:

«(29b) «материнська інвестиційна фірма ЄС» означає материнську компанію ЄС, яка є інвестиційною фірмою;»;

(h) пункт (51) викласти в такій редакції:

«(51) «початковий капітал» означає суми та типи власних коштів, визначені у статті 12 Директиви 2013/36/ЄС;»;

(i) пункт (60) викласти в такій редакції:

«(60) «інструменти, прирівняні до грошових коштів» означає депозитний сертифікат, облігацію, у тому числі облігацію з покриттям, або будь-який інший несубординований інструмент, який був випущений установою або інвестиційною фірмою, за який установа або інвестиційна фірма вже отримала повну оплату і який підлягає безумовному погашенню установою або інвестиційною фірмою за його номінальною вартістю;»;

(j) у пункті (72) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) вона є регульованим ринком або ринком третьої країни, який вважають еквівалентним регульованому ринку згідно з процедурою, визначеною в пункті (a) статті 25(4) Директиви 2014/65/ЄС;»;

(k) додати пункт такого змісту:

«(150) «дилер товарів і квот на викиди» означає суб'єкта господарювання, основна діяльність якого полягає виключно в наданні інвестиційних послуг або здійсненні інвестиційної діяльності щодо товарних деривативів або товарних деривативних контрактів, зазначених у пунктах (5), (6), (7), (9) і (10), деривативів на квоти на викиди, зазначених у пункті (4), або квот на викиди, зазначених у пункті (11) секції С додатка I до Директиви 2014/65/ЄС;»;

(4) До статті 6 внести такі зміни:

(a) параграф 4 викласти в такій редакції:

«4.

Установи повинні виконувати обов'язки, встановлені в частині шостій і в пункті (d) статті 430(1) цього Регламенту, на індивідуальній основі.

Зазначені нижче установи не зобов'язані дотримуватися статті 413(1) і пов'язаних обов'язків щодо звітування про ліквідність, встановлених у частині сьомій А цього Регламенту;

- (a) установи, які також авторизовані згідно зі статтею 14 Регламенту (ЄС) № 648/2012;
- (b) установи, які також авторизовані згідно зі статтею 16 та пунктом (a) статті 54(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 (*7), за умови, що вони не здійснюють жодних істотних трансформацій строків погашення; та
- (c) установи, які призначені згідно з пунктом (b) статті 54(2) Регламенту (ЄС) № 909/2014, за умови, що:
 - (i) їхня діяльність обмежується наданням послуг банківського типу, як зазначено в секції С додатка до зазначеного Регламенту, центральним депозитаріям цінних паперів, авторизованим згідно зі статтею 16 зазначеного Регламенту; та
 - (ii) вони не здійснюють жодних істотних трансформацій строків погашення.

- (b) параграф 5 викласти в такій редакції:

«5.

Установи, щодо яких компетентні органи застосували відступ, визначений у статті 7(1) або (3) цього Регламенту, і установи, які також авторизовані згідно зі статтею 14 Регламенту (ЄС) № 648/2012, не зобов'язані виконувати обов'язки, встановлені в частині сьомій, і пов'язані вимоги щодо звітування про коефіцієнт левериджу, встановлені в частині сьомій А цього Регламенту, на індивідуальній основі.»;

- (5) секцію 1 глави 2 розділу II частини першої доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 10a

Застосування пруденційних вимог на консолідованій основі у випадках, коли інвестиційні фірми є материнськими компаніями

Для цілей застосування цієї глави інвестиційні фірми вважаються материнськими фінансовими холдинговими компаніями в державі-члені або материнськими фінансовими холдинговими компаніями Союзу, якщо такі інвестиційні фірми є материнськими компаніями установи або інвестиційної фірми відповідно до цього Регламенту, зазначеної у статті 1(2) або (5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033.»;

- (6) у статті 11 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4.

Материнські установи ЄС повинні відповідати положенням частини шостої та пункту (d) статті 430(1) цього Регламенту на основі їхнього консолідованого стану, якщо група включає одну чи більше кредитних установ або інвестиційних фірм, які авторизовані на надання інвестиційних послуг і здійснення видів діяльності, зазначених у пунктах (3) та (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС.

Якщо звільнення було надане на підставі статті 8(1)–(5), установи та, якщо застосовно, фінансові холдингові компанії або фінансові холдингові компанії змішаного типу, які входять до складу підгрупи ліквідності, повинні дотримуватися положень частини шостої та пункту (d) статті 430(1) цього Регламенту на консолідованій основі або на субконсолідованій основі підгрупи ліквідності.»;

- (7) статті 15, 16 і 17 вилучити;

- (8) у статті 81(1) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) дочірня компанія є одним із зазначених нижче суб'єктів:

- (i) установою;
- (ii) суб'єктом господарювання, який, згідно із застосовним національним правом, підпадає під дію вимог цього Регламенту і Директиви 2013/36/ЄС;
- (iii) проміжною фінансовою холдинговою компанією або проміжною фінансовою

холдинговою компанією змішаного типу, яка підпадає під дію вимог цього Регламенту на субконсолідованій основі, або проміжною інвестиційною холдинговою компанією, яка підпадає під дію вимог Регламенту (ЄС) № 2019/2033 на консолідованій основі;

- (iv) інвестиційною фірмою;
- (v) проміжною фінансовою холдинговою компанією у третій країні, за умови що така проміжна фінансова холдингова компанія підпадає під дію пруденційних вимог, які є настільки ж суворими, як і пруденційні вимоги, що застосовуються до кредитних установ такої третьої країни, і що Комісія ухвалила рішення відповідно до статті 107(4) про те, що такі пруденційні вимоги є щонайменше еквівалентними вимогам, які визначені в цьому Регламенті;»;

(9) у статті 82 пункт (а) викласти у такій редакції:

«(а) дочірня компанія є одним із зазначених нижче суб'єктів:

- (i) установою;
- (ii) суб'єктом господарювання, який, згідно із застосовним національним правом, підпадає під дію вимог цього Регламенту і Директиви 2013/36/ЄС;
- (iii) проміжною фінансовою холдинговою компанією або проміжною фінансовою холдинговою компанією змішаного типу, яка підпадає під дію вимог цього Регламенту на субконсолідованій основі, або проміжною інвестиційною холдинговою компанією, яка підпадає під дію вимог Регламенту (ЄС) № 2019/2033 на консолідованій основі;
- (iv) інвестиційною фірмою;
- (v) проміжною фінансовою холдинговою компанією у третій країні, за умови що така проміжна фінансова холдингова компанія підпадає під дію пруденційних вимог, які є настільки ж суворими, як і пруденційні вимоги, що застосовуються до кредитних установ такої третьої країни, і що Комісія ухвалила рішення відповідно до статті 107(4) про те, що такі пруденційні вимоги є щонайменше еквівалентними вимогам, які визначені в цьому Регламенті;»;

(10) До статті 84 внести такі зміни:

▼C2

(а) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

Установи визначають суму часток меншості дочірньої компанії, включеної до консолідованого основного капіталу першого рівня, шляхом віднімання від часток меншості такого суб'єкта господарювання результату множення суми, зазначеної в пункті (а), на відсоток, зазначений у пункті (б), таким чином:

(а) основний капітал першого рівня дочірньої компанії мінус менше з таких значень:

- (i) сума основного капіталу першого рівня такої дочірньої компанії, яка повинна відповідати зазначеним нижче сугам:
 - сумі вимоги, встановленої в пункті (а) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (б) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою основний капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам,
 - якщо відповідна дочірня компанія є інвестиційною фірмою — сумі вимоги, встановленої у статті 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у пункті (а) статті 39(2)

Директиви (ЄС) 2019/2034, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою основний капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам;

(ii) сума консолідованого основного капіталу першого рівня, який стосується такої дочірньої компанії, що вимагається на консолідованій основі для дотримання суми вимоги, встановленої в пункті (а) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (б) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою основний капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам;

(b) частки меншості дочірньої компанії, виражені як відсоток усіх елементів основного капіталу першого рівня такого суб'єкта господарювання.»;

▼В

(b) параграф 3 викласти у такій редакції:

«3.

Якщо компетентний орган відступає від застосування пруденційних вимог на індивідуальній основі, як встановлено у статті 7 цього Регламенту або, якщо застосовно, як встановлено у статті 6 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, частки меншості дочірніх компаній, до яких застосовується звільнення, не повинні враховуватися у власних коштах на субконсолідованому або консолідованому рівні, залежно від випадку.»;

(11) До статті 85 внести такі зміни:

▼С2

(a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

Установи визначають суму кваліфікованого капіталу першого рівня дочірньої компанії, яка включається до консолідованих власних коштів, шляхом віднімання від кваліфікованого капіталу першого рівня відповідного суб'єкта господарювання результату множення суми, зазначеної в пункті (а), на відсоток, зазначений у пункті (б), таким чином:

(a) капітал першого рівня дочірньої компанії мінус менше з таких значень:

(i) сума капіталу першого рівня дочірньої компанії, яка повинна відповідати зазначеним нижче сумах:

— сумі вимоги, встановленої в пункті (б) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (б) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам,

— якщо відповідна дочірня компанія є інвестиційною фірмою — сумі вимоги, встановленої у статті 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у пункті (а) статті 39(2) Директиви (ЄС) 2019/2034, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам;

(ii) сума консолідованого капіталу першого рівня, який стосується такої дочірньої компанії, що вимагається на консолідованій основі для дотримання суми вимоги,

встановленої в пункті (b) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (6) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах тією мірою, якою капітал першого рівня повинен відповідати таким вимогам;

- (b) кваліфікований капітал першого рівня дочірньої компанії, виражений як відсоток усіх елементів основного та додаткового капіталу першого рівня такого суб'єкта господарювання.»;

▼B

- (b) параграф 3 викласти у такій редакції:

«3.

Якщо компетентний орган відступає від застосування пруденційних вимог на індивідуальній основі, як встановлено у статті 7 цього Регламенту або, якщо застосовно, як встановлено у статті 6 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, інструменти капіталу першого рівня дочірніх компаній, до яких застосовується звільнення, не повинні враховуватися у власних коштах на субконсолідованому або консолідованому рівні, залежно від випадку.»;

- (12) До статті 87 внести такі зміни:

▼C2

- (a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

Установи визначають суму кваліфікованих власних коштів дочірньої компанії, яка включається до консолідованих власних коштів, шляхом віднімання від кваліфікованих власних коштів такого суб'єкта господарювання результату множення суми, зазначеної в пункті (a), на відсоток, зазначений у пункті (b), таким чином:

- (a) власні кошти дочірньої компанії мінус менше з таких значень:

- (i) сума власних коштів дочірньої компанії, яка повинна відповідати зазначеним нижче сумах:

— сумі вимоги, встановленої в пункті (c) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (6) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах,

— якщо відповідна дочірня компанія є інвестиційною фірмою — сумі вимоги, встановленої у статті 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у пункті (a) статті 39(2) Директиви (ЄС) 2019/2034, і будь-яких додаткових національних наглядових і регулятивних вимог у третіх країнах;

- (ii) сума власних коштів, яка стосується такої дочірньої компанії, що вимагається на консолідованій основі для дотримання суми вимоги, встановленої в пункті (c) статті 92(1) цього Регламенту, вимог, зазначених у статтях 458 та 459 цього Регламенту, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, вимоги до комбінованого буферного капіталу, означеної в пункті (6) статті 128 зазначеної Директиви, і будь-яких додаткових національних наглядових вимог до власних коштів у третіх країнах;

- (b) кваліфіковані власні кошти компанії, виражені як відсоток суми всіх елементів основного капіталу першого рівня, елементів додаткового капіталу першого рівня та елементів

капіталу другого рівня, без урахування сум, зазначених у пунктах (с) і (d) статті 62, такого суб'єкта господарювання.»;

▼В

(b) параграф 3 викласти у такій редакції:

«3.

Якщо компетентний орган відступає від застосування пруденційних вимог на індивідуальній основі, як встановлено у статті 7 цього Регламенту або, якщо застосовно, як встановлено у статті 6 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, інструменти власних коштів дочірніх компаній, до яких застосовується звільнення, не повинні враховуватися у власних коштах на субконсолідованому або консолідованому рівні, залежно від випадку.»;

(13) До статті 93 внести такі зміни:

(a) параграф 3 вилучити;

(b) параграфи 4, 5 і 6 викласти у такій редакції:

«4.

Якщо контроль над установою, яка належить до категорії, зазначеної у параграфі 2, переходить до фізичної або юридичної особи, відмінної від особи, яка попередньо здійснювала контроль над установою, розмір власних коштів зазначеної установи повинен досягти суми необхідного початкового капіталу.

5.

Якщо відбувається злиття двох або більше установ, які належать до категорії, зазначеної у параграфі 2, розмір власних коштів установи, що є результатом злиття, не повинен опускатися нижче загального розміру власних коштів об'єднаних установ на момент злиття, поки не буде досягнуто суми необхідного початкового капіталу.

6.

Якщо компетентні органи вважають, що для забезпечення платоспроможності установи повинна бути виконана вимога, встановлена у параграфі 1, положення, встановлені у параграфах 2, 4 і 5, не застосовуються.»;

(14) у главі 1 розділу I частини третьої секцію 2 (статті 95–98) вилучити з 26 червня 2026 року;

(15) у статті 119 параграф 5 викласти в такій редакції:

«5.

Експозиції фінансових установ, які авторизовані та підлягають нагляду з боку компетентних органів і які підпадають під дію пруденційних вимог, що є порівнянними з вимогами, які застосовуються до установ у розрізі надійності, повинні розглядатися як експозиції установ.

Для цілей цього параграфа пруденційні вимоги, встановлені в Регламенті (ЄС) № 2019/2033, вважаються порівнянними з вимогами, які застосовуються до установ у розрізі надійності.»;

(16) у другому підпараграфі статті 162(3) пункт (а) викласти в такій редакції:

«(а) експозиції установ або інвестиційних фірм, що виникають у зв'язку з погашенням валютних зобов'язань»;

(17) До статті 197 внести такі зміни:

(a) у параграфі 1 пункт (с) викласти в такій редакції:

«(с) боргові цінні папери, випущені установами або інвестиційними фірмами, цінні папери яких мають кредитну оцінку установи зовнішнього кредитного оцінювання, яка, згідно з визначенням ЕВА, відповідає рівню кредитної якості 3 або вище відповідно до правил визначення ваг ризику для експозицій установ згідно з главою 2»;

(b) у параграфі 4 вступну фразу викласти у такій редакції:

«4.

Установа може використовувати боргові цінні папери, які випущені іншими установами або інвестиційними фірмами і які не мають кредитної оцінки установи зовнішнього кредитного оцінювання, як прийнятне забезпечення, якщо такі боргові цінні папери відповідають зазначеним нижче критеріям:»;

- (18) у статті 200 пункт (с) викласти в такій редакції:
«(с) інструменти, випущені сторонньою установою або інвестиційною фірмою, які підлягають зворотному викупу такою установою або інвестиційною фірмою на вимогу.»;
- (19) у статті 202 вступну фразу викласти у такій редакції:
«Установа може використовувати установи, інвестиційні фірми, страхові і перестрахові компанії та експортно-кредитні агентства в якості допустимих надавачів не забезпеченого фінансово кредитного захисту, що підпадає під дію режиму, визначеного у статті 153(3), якщо вони відповідають таким умовам:»;
- (20) у статті 224 параграф 6 викласти в такій редакції:
«6.
Для цінних паперів без рейтингу, які випущені установами або інвестиційними фірмами та відповідають критеріям прийнятності у статті 197(4), поправки на волатильність є тими самими, що й для цінних паперів, випущених установами або корпораціями із зовнішньою кредитною оцінкою, що відповідає рівню кредитної якості 2 або 3.»;
- (21) статтю 227(3) доповнити пунктом такого змісту:
«(ba) інвестиційні фірми;»;
- (22) у статті 243(1) другий підпараграф викласти в такій редакції:
«У випадку торгової дебіторської заборгованості пункт (b) першого підпараграфа не застосовується, якщо кредитний ризик, пов'язаний із такою торговою дебіторською заборгованістю, повністю покривається прийнятним кредитним захистом згідно з главою 4, за умови, що в зазначеному випадку надавач захисту є установою, інвестиційною фірмою, страховою або перестраховою компанією.»;
- (23) у статті 382(4) пункт (b) викласти в такій редакції:
«(b) внутрішньогрупові операції, як передбачено у статті 3 Регламенту (ЄС) № 648/2012, крім випадків, коли держави-члени ухвалюють національне законодавство, що вимагає структурного відокремлення в межах банківської групи, у зв'язку з чим компетентні органи можуть вимагати, щоб такі внутрішньогрупові операції між структурно відокремленими суб'єктами включалися до вимог до власних коштів;»;
- (24) статтю 388 вилучити;

▼ C2

- (25) у статті 395(1) перший підпараграф викласти у такій редакції:
«1.
Установа не повинна брати на себе експозиції щодо клієнта або групи пов'язаних клієнтів, вартість якої перевищує 25% її капіталу першого рівня з урахуванням результату пом'якшення кредитного ризику згідно зі статтями 399–403. Якщо такий клієнт є установою або інвестиційною фірмою або якщо група пов'язаних клієнтів включає одну або більше установ чи інвестиційних фірм, указане значення не повинне перевищувати 25% капіталу першого рівня установи або 150 млн євро, залежно від того, яке із цих значень є більшим, за умови, що сума значень вартості експозиції, з урахуванням результату пом'якшення кредитного ризику згідно зі статтями 399–403, до всіх пов'язаних клієнтів, які не є установами або інвестиційними фірмами, не перевищує 25% капіталу першого рівня установи.»;

▼ B

- (26) До статті 402(3) внести такі зміни:
(a) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(а) контрагент є установою або інвестиційною фірмою»;»;

(b) пункт (е) викласти в такій редакції:

«(е) установа повідомляє компетентним органам, згідно зі статтею 394, загальну суму експозицій до кожної іншої установи або інвестиційної фірми, які підпадають під дію умов, передбачених у цьому параграфі.»;

(27) у статті 412 параграф 4а викласти в такій редакції:

«4а.

Делегований акт, зазначений у статті 460(1), застосовується до установ.»;

(28) у пункті (а) статті 422(8) пункт (і) викласти в такій редакції:

«(і) материнська або дочірня установа установи, материнська або дочірня інвестиційна фірма установи чи інша дочірня компанія тієї самої материнської установи або материнської інвестиційної фірми;»;

(29) у статті 428а пункт (d) вилучити;

(30) у статті 430b параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

З дати застосування делегованого акта, зазначеного у статті 461а, кредитні установи, які не відповідають умовам, визначеним у статті 94(1), та умовам, визначеним у статті 325а(1), повинні надавати, для позицій торгового портфеля та всіх позицій поза торговим портфелем, які підпадають під валютні або товарні ризики, результати обчислень згідно з альтернативним стандартизованим підходом, визначеним у главі 1а розділу IV частини третьої, на тій самій основі, на якій такі установи звітують про виконання обов'язків, встановлених у пунктах (b)(і) та (c) статті 92(3).»;

(31) у статті 456(1) пункти (f) та (g) вилучити;

(32) До статті 493 внести такі зміни:

(a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«До 26 червня 2021 року положення про великі експозиції, як встановлено у статтях 387–403 цього Регламенту, не застосовуються до інвестиційних фірм, основна діяльність яких полягає виключно в наданні інвестиційних послуг або здійсненні інвестиційної діяльності щодо фінансових інструментів, визначених у пунктах (5), (6), (7), (9), (10) та (11) секції С додатка І до Директиви 2014/65/ЄС, і до яких станом на 31 грудня 2006 року не застосовувалася Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (^{*8}).

(b) параграф 2 вилучити;

▼ С2

(33) статтю 498 викласти в такій редакції:

«Стаття 498

Звільнення для дилерів товарів

До 26 червня 2021 року положення про вимоги до власних коштів, як встановлено у цьому Регламенті, не застосовуються до інвестиційних фірм, основна діяльність яких полягає виключно в наданні інвестиційних послуг або здійсненні інвестиційної діяльності щодо фінансових інструментів, визначених у пунктах (5), (6), (7), (9), (10) та (11) секції С додатка І до Директиви 2014/65/ЄС, і до яких станом на 31 грудня 2006 року не застосовувалася Директива 2004/39/ЄС.»;

▼ В

(34) у статті 508 параграфи 2 та 3 вилучити;

(35) у пункті (1) додатка І пункт (d) викласти в такій редакції:

«(d) індосаменти на векселях не містять найменування іншої установи або інвестиційної фірми;»;

(36)

До додатка III внести такі зміни:

- (a) у пункті (3) пункт (b) викласти у такій редакції:

«(b) вони не є зобов'язанням установи, інвестиційної фірми або будь-якого з її афілійованих суб'єктів.»;
- (b) у пункті (5) пункт (b) викласти у такій редакції:

«(b) вони не є зобов'язанням установи, інвестиційної фірми або будь-якого з її афілійованих суб'єктів.»;
- (c) у пункті (6) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) вони не є вимогою до суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, установи, інвестиційної фірми або будь-якого з їхніх афілійованих суб'єктів.»;
- (d) пункт 7 викласти в такій редакції:

«7. Обігові цінні папери, інші ніж ті, що зазначені в пунктах 3–6, яким присвоєна вага ризику 50% або вище згідно з главою 2 розділу II частини третьої або яким присвоєний внутрішній рейтинг еквівалентної кредитної якості і які не є вимогою до суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, установи, інвестиційної фірми або будь-якого з їхніх афілійованих суб'єктів.»;
- (e) пункт 11 викласти в такій редакції:

«11. Біржові акції основного капіталу, які підлягають централізованому клірингу, включені в розрахунок основного фондового індексу, номіновані в національній валюті держави-члена і не випущені установою, інвестиційною фірмою чи будь-яким з її афілійованих суб'єктів.».

Стаття 63

Зміни до Регламенту (ЄС) № 600/2014

До Регламенту (ЄС) № 600/2014 внести такі зміни:

- (1) статтю 1 доповнити таким параграфом:

«4а.
Глава 1 розділу VII цього Регламенту також застосовується до фірм третіх країн, які надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність у Союзі.»;
- (2) у розділі III назву викласти у такій редакції:

ПРОЗОРІСТЬ ДЛЯ СИСТЕМАТИЧНИХ ІНТЕРНАЛІЗАТОРІВ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФІРМ, ЯКІ ТОРГУЮТЬ ПОЗА ОРГАНІЗОВАНИМ РИНКОМ, І РЕЖИМ РОЗМІРІВ КРОКУ ЗМІНИ ЦІНИ ДЛЯ СИСТЕМАТИЧНИХ ІНТЕРНАЛІЗАТОРІВ»;
- (3) додати статтю такого змісту:

«Стаття 17а

Розміри кроку зміни ціни

Котирування, покращення ціни за такими котируваннями та ціни виконання систематичних інтерналізаторів повинні відповідати розмірами кроку зміни ціни, встановленим згідно зі статтею 49 Директиви 2014/65/ЄС.

Застосування розмірів кроку зміни ціни не повинне перешкоджати систематичним інтерналізаторам зіставляти великі за обсягом розпорядження за середньою ціною між поточними цінами купівлі та продажу.»;

- (4) До статті 46 внести такі зміни:
 - (a) параграф 2 доповнити пунктом такого змісту:

«(d) фірма встановила належні механізми та процедури повідомлення інформації, визначеної в параграфі ба.»;

(b) у параграфі 4 п'ятий підпараграф викласти в такій редакції:

«Держави-члени можуть дозволяти фірмам третіх країн надавати інвестиційні послуги або здійснювати інвестиційну діяльність із наданням додаткових послуг для прийнятних контрагентів і професійних клієнтів у розумінні секції I додатка II до Директиви 2014/65/ЄС на їхній території згідно з національними режимами, якщо рішення Комісії відповідно до статті 47(1) не було ухвалене або було ухвалене, але більше не діє або не охоплює відповідні послуги чи діяльність.»;

(c) у параграфі 5 третій підпараграф викласти в такій редакції:

«Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли прийнятний контрагент або професійний клієнт у розумінні секції I додатка II до Директиви 2014/65/ЄС, заснований або розташований у Союзі, ініціює, за власною виключною ініціативою, надання інвестиційної послуги або здійснення інвестиційної діяльності фірмою третьої країни, ця стаття не застосовується до надання такої послуги або здійснення такої діяльності фірмою третьої країни для такої особи, включно з відносинами, безпосередньо пов'язаними з наданням такої послуги або здійсненням такої діяльності. Без обмеження внутрішньогрупових відносин, коли фірма третьої країни, у тому числі через суб'єкта, що діє від її імені або має тісні зв'язки з такою фірмою третьої країни або будь-якою особою, що діє від імені такого суб'єкта, пропонує свої послуги клієнтам або потенційним клієнтам у Союзі, це не вважається послугою, наданою за власною виключною ініціативою клієнта. Ініціатива з боку таких клієнтів не надає права фірмі третьої країни реалізувати такій особі нові категорії інвестиційних продуктів або інвестиційних послуг.»;

(d) додати параграфи такого змісту:

«ба. Фірми третіх країн, які надають послуги або здійснюють діяльність згідно із цією статтею, повинні щорічно повідомляти ESMA про:

- (a) обсяг і сферу охоплення послуг і діяльності, що їх фірми надають або здійснюють в Союзі, включно з географічним розподілом за державами-членами;
- (b) для фірм, які здійснюють діяльність, зазначену в пункті (3) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, місячну мінімальну, середню та максимальну експозицію для контрагентів із ЄС;
- (c) для фірм, які здійснюють діяльність, зазначену в пункті (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, загальну вартість фінансових інструментів, створених контрагентами із ЄС, які були гарантовані або розміщені на підставі твердого зобов'язання за попередні 12 місяців;
- (d) оборот і сукупну вартість активів, що відповідають послугам і видам діяльності, зазначеним у пункті (a);
- (e) чи були впроваджені механізми захисту інвесторів, а також їх детальний опис;
- (f) політику та механізми управління ризиками, які застосовуються фірмою при наданні послуг та здійсненні видів діяльності, зазначених у пункті (a);
- (g) механізми управління, включно з виконавцями ключових функцій щодо діяльності фірми в Союзі;
- (h) будь-яку іншу інформацію, необхідну ESMA або компетентним органам для виконання їхніх завдань згідно із цим Регламентом.

ESMA повинен повідомити інформацію, отриману згідно із цим параграфом, компетентним органам держав-членів, у яких фірма третьої країни надає інвестиційні послуги або здійснює інвестиційну діяльність згідно із цією статтею.

У випадках, коли це необхідно для виконання завдань ESMA або компетентних органів згідно із цим Регламентом, ESMA може, у тому числі за запитом компетентного органу держави-члена, у якій фірма третьої країни надає інвестиційні послуги або здійснює інвестиційну діяльність згідно із цією статтею, вимагати від фірм третіх країн, які надають послуги або здійснюють діяльність згідно із цією статтею, надати будь-яку додаткову інформацію щодо їхньої діяльності.

6b. Якщо фірма третьої країни надає послуги або здійснює діяльність згідно із цією статтею, вона повинна передавати в розпорядження ESMA дані стосовно всіх розпоряджень і всіх операцій щодо фінансових інструментів у Союзі, які вона виконала за власний рахунок або від імені клієнтів, за п'ятирічний період.

За запитом компетентного органу держави-члена, у якій фірма третьої країни надає інвестиційні послуги або здійснює інвестиційну діяльність згідно із цією статтею, ESMA оцінює відповідні дані, передані в його розпорядження згідно з першим підпараграфом, і надає такі дані компетентному органу, що подав запит.

6c. Якщо фірма третьої країни не співпрацює в ході розслідування або виїзної інспекції, що проводиться згідно зі статтею 47(2), або якщо вона не виконує вимогу ESMA згідно з параграфом 6a або 6b цієї статті у встановлений строк і в належний спосіб, ESMA може відкликати її реєстрацію або тимчасово заборонити чи обмежити її діяльність згідно зі статтею 49.»;

(e) ►C1 параграф 7 викласти в такій редакції:

«7.

ESMA, після консультацій із ЕВА, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, яку повинна надавати фірма третьої країни, що подала заяву про реєстрацію, зазначену в параграфі 4, а також інформацію, яка повинна бути повідомлена згідно з параграфом 6a.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 вересня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.»; ◀

(f) додати параграф такого змісту:

▼C1

«8.

ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити формат, у якому необхідно подавати заяву про реєстрацію, зазначену в параграфі 4, і повідомляти інформацію, зазначену в параграфі 6a.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 26 вересня 2020 року.

Комісії надано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення імплементаційних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.»;

▼B

(5) До статті 47 внести такі зміни:

(a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

Комісія може ухвалити рішення згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 51(2), стосовно третьої країни, яким встановлюється, що правові та наглядові механізми такої третьої

країни забезпечують усе зазначене нижче:

- (a) що фірми, авторизовані в такій третій країні, виконують юридично зобов'язальні пруденційні, організаційні вимоги та вимоги щодо ведення бізнесу, які за своєю дією еквівалентні вимогам, визначеним у цьому Регламенті, Регламенті (ЄС) № 575/2013 та в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*9}), у Директиві 2013/36/ЄС, Директиві 2014/65/ЄС та в Директиві Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*10}), а також в імплементаційних інструментах, ухвалених згідно із зазначеними законодавчими актами;
- (b) що фірми, авторизовані в такій третій країні, підлягають дієвому нагляду та забезпеченню виконання, що гарантує відповідність застосовним юридично зобов'язальним пруденційним, організаційним вимогам та вимогам щодо ведення бізнесу; та
- (c) що правовими рамками такої третьої країни передбачена дієва еквівалентна система визнання інвестиційних фірм, авторизованих згідно з правовими режимами третьої країни.

У випадках, коли обсяг і сфера охоплення послуг, які надаються, і діяльності, яка здійснюється фірмами третіх країн у Союзі після ухвалення рішення, зазначеного в першому підпараграфі, ймовірно, є системно важливими для Союзу, юридично зобов'язальні пруденційні, організаційні вимоги та вимоги щодо ведення бізнесу, зазначені в першому підпараграфі, можуть вважатися такими, що за своєю дією еквівалентні вимогам, визначеним в актах, вказаних у зазначеному підпараграфі, тільки після детального та ретельного оцінювання. З цією метою Комісія повинна також оцінювати та брати до уваги конвергенцію у сфері нагляду між відповідною третьою країною та Союзом.

1a.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 50 для доповнення цього Регламенту шляхом уточнення обставин, за яких обсяг і сфера охоплення послуг, які надаються, і діяльності, яка здійснюється фірмами третіх країн у Союзі після ухвалення рішення, зазначеного в параграфі 1, ймовірно, є системно важливими для Союзу.

У випадках, коли обсяг і сфера охоплення послуг, які надаються, і діяльності, яка здійснюється фірмами третіх країн у Союзі, ймовірно, є системно важливими для Союзу, Комісія може доповнювати рішення щодо еквівалентності спеціальними операційними умовами, щоб забезпечити, що ESMA та національні компетентні органи мають необхідні засоби для запобігання регуляторному арбітражу та для моніторингу діяльності інвестиційних фірм третіх країн, зареєстрованих згідно зі статтею 46(2), що пов'язана з наданням послуг і здійсненням діяльності в Союзі, шляхом забезпечення відповідності таких фірм:

- (a) вимогам, які за своєю дією еквівалентні вимогам, зазначеним у статтях 20 і 21;
- (b) вимогам щодо звітування, які за своєю дією еквівалентні вимогам, зазначеним у статті 26, якщо відповідну інформацію неможливо отримати безпосередньо та на постійній основі згідно з меморандумом про взаєморозуміння з компетентним органом третьої країни;
- (c) вимогам, які за своєю дією еквівалентні обов'язку щодо торгівлі, зазначеному у статтях 23 і 28, якщо застосовно.

При ухваленні рішення, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, Комісія повинна враховувати, чи третя країна визначена як юрисдикція, що не співпрацює для цілей оподаткування, згідно з відповідною політикою Союзу або як третя країна з високим ризиком згідно зі статтею 9(2) Директиви (ЄС) 2015/849.

1b.

Пруденційні, організаційні рамки та рамки ведення бізнесу третьої країни вважаються такими, що мають еквівалентну дію, якщо такі рамки відповідають усім зазначеним нижче умовам:

- (a) фірми, які надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність у такій

третій країні, підлягають авторизації, а також дієвому нагляду та забезпеченню виконання на постійній основі;

- (b) фірми, які надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність у такій третій країні, підпадають під дію вимог до достатності капіталу та, зокрема, фірми, які надають послуги або здійснюють види діяльності, зазначені в пункті (3) або (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, підпадають під дію вимог до капіталу, що є порівнянними з вимогами, які вони застосовували би, якби були засновані в Союзі;
- (c) фірми, які надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність у такій третій країні, підпадають під дію належних вимог, застосованих до акціонерів/ учасників і членів їхнього органу управління;
- (d) фірми, які надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність у такій третій країні, підпадають під дію належних вимог щодо ведення бізнесу та організаційних вимог;
- (e) прозорість і цілісність ринку забезпечуються шляхом запобігання зловживанням на ринку у формі інсайдерських операцій і маніпулювання ринком.

Для цілей параграфу 1 цієї статті при оцінюванні еквівалентності правил третьої країни в розрізі обов'язку щодо торгівлі, визначеного у статтях 23 і 28, Комісія також повинна оцінити, чи правовими рамками третьої країни передбачені критерії визнання торговельних майданчиків прийнятними для цілей виконання обов'язку щодо торгівлі, які мають таку саму дію, що й критерії, визначені згідно із цим Регламентом або згідно з Директивою 2014/65/ЄС.

(b) до параграфу 2 внести такі зміни:

(i) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) механізм обміну інформацією між ESMA та компетентними органами відповідних третіх країн, включно з доступом до всієї відповідної інформації щодо фірм третіх країн, авторизованих у третіх країнах, яку вимагає надати ESMA, та, у відповідних випадках, механізми для подальшого обміну такою інформацією між ESMA та компетентними органами держав-членів;

(ii) пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) процедури, які стосуються координації діяльності з нагляду, у тому числі розслідувань і виїзних інспекцій, що їх може здійснювати ESMA у співпраці з компетентними органами держав-членів, у яких фірма третьої країни надає інвестиційні послуги або здійснює інвестиційну діяльність згідно зі статтею 46, якщо це необхідно для виконання завдань ESMA або компетентних органів згідно із цим Регламентом, з належним повідомленням про них компетентному органу третьої країни.»;

(iii) додати пункт такого змісту:

«(d) процедури, які стосуються запиту про надання інформації відповідно до статті 46(6a) та (6b), що його може подавати ESMA до фірми третьої країни, зареєстрованої згідно зі статтею 46(2).»;

(c) додати параграфи такого змісту:

«5.

ESMA здійснює моніторинг регуляторних і наглядових змін, практик забезпечення виконання та інших відповідних ринкових змін у третіх країнах, стосовно яких Комісія ухвалила рішення щодо еквівалентності відповідно до параграфу 1, щоб перевірити, чи продовжують виконуватися умови, на основі яких були ухвалені такі рішення. ESMA повинен щорічно подавати до Комісії конфіденційний звіт про результати. Якщо ESMA вважає це доцільним, він може проводити консультації щодо звіту з ЕВА.

У такому звіті також повинні бути відображені тенденції, виявлені на основі даних, зібраних згідно зі статтею 46(6а), зокрема, стосовно фірм, які надають послуги або здійснюють види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС.

6.

Комісія повинна, на підставі звіту, зазначеного в параграфі 5, принаймні щорічно подавати звіт до Європейського Парламенту і Ради. Такий звіт повинен містити перелік рішень щодо еквівалентності, ухвалених або скасованих Комісією у звітному році, будь-які заходи, вжиті ESMA відповідно до статті 49, а також обґрунтування таких рішень і заходів.

Звіт Комісії повинен містити інформацію про моніторинг регуляторних і наглядових змін, практик забезпечення виконання та інших відповідних ринкових змін у третіх країнах, стосовно яких були ухвалені рішення щодо еквівалентності. У ньому також має бути оцінено, як транскордонне надання інвестиційних послуг фірмами третіх країн розвинулося в цілому та зокрема в контексті послуг або видів діяльності, зазначених у пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС. З часом звіт також повинен включати інформацію про поточні оцінювання еквівалентності, які проводить Комісія щодо третьої країни.»;

▼ C2

(6) статтю 49 викласти у такій редакції:

«Стаття 49

Заходи, які вживає ESMA

1.

ESMA може тимчасово заборонити або обмежити надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності, з будь-якими додатковими послугами або без них, фірмою третьої країни відповідно до статті 46(1), якщо фірма третьої країни порушила будь-яку заборону або обмеження, встановлені ESMA або ЕВА згідно зі статтями 40 та 41 або компетентним органом згідно зі статтею 42, своєчасно та в належний спосіб не відповіла на запит ESMA згідно зі статтею 46(6а) та (6б) або якщо фірма третьої країни не співпрацює в ході розслідування або виїзної інспекції, які проводяться згідно зі статтею 47(2).

2.

Без обмеження параграфу 1, ESMA відкликає реєстрацію фірми третьої країни в реєстрі, створеному згідно зі статтею 48, якщо ESMA передала відповідну справу на розгляд компетентного органу третьої країни, а такий компетентний орган не вжив відповідних заходів, необхідних для захисту інвесторів або належного функціонування ринків у Союзі, або не довів, що відповідна фірма третьої країни відповідає вимогам, застосовним до неї у третій країні, або умовам, згідно з якими було ухвалено рішення відповідно до статті 47(1), а також застосовується одна з таких умов:

- (а) ESMA має обґрунтовані підстави, підтверджені документальними доказами, у тому числі, між іншим, інформацією, яка надається на щорічній основі згідно зі статтею 46(6а), вважати, що, надаючи інвестиційні послуги та здійснюючи інвестиційну діяльність у Союзі, фірма третьої країни діє у спосіб, що явно завдає шкоди інтересам інвесторів або впорядкованому функціонуванню ринків;
- (б) ESMA має обґрунтовані підстави, підтверджені документальними доказами, у тому числі, між іншим, інформацією, яка надається на щорічній основі згідно зі статтею 46(6а), вважати, що, надаючи інвестиційні послуги та здійснюючи інвестиційну діяльність у Союзі, фірма третьої країни серйозно порушила положення, застосовні до неї у відповідній третій країні, на підставі яких Комісія ухвалила рішення згідно зі статтею 47(1).

3.

ESMA повинен належним чином повідомити компетентний орган третьої країни про свій намір вжити заходів згідно з параграфами 1 або 2.

При ухваленні рішення про вжиття належних заходів згідно із цією статтею ESMA повинен враховувати характер і серйозність ризику для інвесторів та належного функціонування ринків у Союзі, беручи до уваги такі критерії:

- (a) тривалість і частоту виникнення ризику;
- (b) чи відповідний ризик викрив серйозні або системні недоліки процедур фірми третьої країни;
- (c) чи відповідний ризик викликав, сприяв або будь-яким іншим чином обумовив вчинення фінансового злочину;
- (d) чи відповідний ризик виник через умисел чи необережність.

ESMA невідкладно повідомляє Комісію та відповідну фірму третьої країни про будь-який захід, вжитий згідно з параграфом 1 або 2, і публікує своє рішення на власному вебсайті.

Комісія повинна оцінити, чи щодо третьої країни продовжують діяти умови, згідно з якими було ухвалено рішення відповідно до статті 47(1).»;

(6a) До статті 50 внести такі зміни:

(a) параграф 2 викласти в такій редакції:

«2.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 1(9), статті 2(2), статті 13(2), статті 15(5), статті 17(3), статті 19(2) та (3), статті 31(4), статті 40(8), статті 41(8), статті 42(7), статті 45(10), статті 47(1a) і статті 52(10) та (12), надані Комісії на невизначений строк починаючи з 02 липня 2014 року.»;

(b) параграф 3 викласти у такій редакції:

«3.

Делеговані повноваження, зазначені у статті 1(9), статті 2(2), статті 13(2), статті 15(5), статті 17(3), статті 19(2) та (3), статті 31(4), статті 40(8), статті 41(8), статті 42(7), статті 45(10), статті 47(1a) і статті 52(10) та (12), можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.»;

(c) параграф 5 викласти в такій редакції:

«5.

Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 1(9), статті 2(2), статті 13(2), статті 15(5), статті 17(3), статті 19(2) та (3), статті 31(4), статті 40(8), статті 41(8), статті 42(7), статті 45(10), статті 47(1a) і статті 52(10) та (12), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом тримісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий строк продовжують ще на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

(7) статтю 52 доповнити параграфом такого змісту:

«13.

До 31 грудня 2020 року ESMA повинен оцінити власні потреби в персоналі та ресурсах у зв'язку із взяттям на себе повноважень та обов'язків згідно зі статтею 64 Регламенту (ЄС) № 2019/2033 і подати звіт про результати такого оцінювання до Європейського Парламенту, Ради та Комісії.»;

▼B

(8) у статті 54 параграф 1 викласти в такій редакції:

«1.

Фірми третіх країн можуть продовжувати надавати послуги та здійснювати діяльність у державах-членах згідно з національними режимами ще протягом трьох років після ухвалення Комісією рішення

щодо відповідної третьої країни згідно зі статтею 47. Послуги та види діяльності, які не підпадають під дію такого рішення, можуть і надалі надаватися згідно з національним режимом.»;

Стаття 64

Зміни до Регламенту (ЄС) № 806/2014

Статтю 12а Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 806/2014 (¹²) доповнити параграфом такого змісту:

«3.

Згідно зі статтею 65 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*11}), покликання на статтю 92 Регламенту (ЄС) № 575/2013 у цьому Регламенті стосовно вимог до власних коштів на індивідуальній основі для інвестиційних фірм, зазначених у пункті (с) статті 2 цього Регламенту, які не є інвестиційними фірмами, зазначеними у статті 1(2) або 1(5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, необхідно тлумачити таким чином:

- (a) покликання на пункт (с) статті 92(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 стосовно вимоги до коефіцієнта достатності сукупного капіталу в цьому Регламенті є покликанням на статтю 11(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (b) покликання на статтю 92(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013 стосовно загальної суми ризикової експозиції в цьому Регламенті є покликанням на застосовну вимогу у статті 11(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, помножену на 12,5.

Згідно зі статтею 65 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*12}), покликання на статтю 104а Директиви 2013/36/ЄС у цьому Регламенті стосовно додаткових вимог до власних коштів інвестиційних фірм, зазначених у пункті (с) статті 2 цього Регламенту, які не є інвестиційними фірмами, зазначеними у статті 1(2) або 1(5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, необхідно тлумачити як покликання на статтю 40 Директиви (ЄС) 2019/2034.

ЧАСТИНА ДЕСЯТА

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 65

Покликання на Регламент (ЄС) № 575/2013 в інших правових актах Союзу

Для цілей пруденційних вимог для інвестиційних фірм покликання на Регламент (ЄС) № 575/2013 в інших правових актах Союзу необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент.

Стаття 66

Набуття чинності та дата застосування

1.

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

2.

Він застосовується з 26 червня 2021 року.

3.

Незважаючи на положення параграфа 2:

- (a) пункти (2) і (3) статті 63 застосовуються з 26 березня 2020 року.

▼C2

- (b) пункти (30), (32) і (33) статті 62 застосовуються з 25 грудня 2019 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 від 04 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та торгові репозиторії (ОВ L 201, 27.07.2012, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС і 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄС та 83/349/ЄС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).

(⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2365 від 25 листопада 2015 року про прозорість операцій фінансування з цінними паперами та повторного використання та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 1).

(⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами, що належать до фінансового конгломерату, та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄС, 79/267/ЄС, 92/49/ЄС, 92/96/ЄС, 93/6/ЄС та 93/22/ЄС, а також до директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС (ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1).

(⁷) Делегована директива Комісії (ЄС) 2017/593 від 07 квітня 2016 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС стосовно зберігання фінансових інструментів і коштів, які належать клієнтам, обов'язків щодо управління продуктами та правил, застосованих до пропонування чи отримання зборів, комісій або будь-яких грошових чи негрошових винагород (ОВ L 87, 31.03.2017, с. 500).

(⁸) Директива Ради 86/635/ЄС від 08 грудня 1986 року про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ (ОВ L 372, 31.12.1986, с. 1).

(⁹) Делегований Регламент Комісії (ЄС) № 2017/578 від 13 січня 2016 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС про ринки фінансових інструментів стосовно регуляторних технічних стандартів, які встановлюють вимоги до договорів і схем вирівнювання ринку (ОВ L 87, 31.03.2017, с. 183).

(¹⁰) Делегований регламент Комісії (ЄС) № 2017/567 від 18 травня 2016 року про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 стосовно термінів та означень, прозорості, стиснення портфеля та наглядових заходів щодо втручання стосовно продуктів і позицій (ОВ L 87, 31.03.2017, с. 90).

(¹¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОВ L 119, 04.05.2016, с. 1).

(^{*1}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).

(^{*2}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).».

(^{*3}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).

(^{*4}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).»;

(^{*5}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349).»;

- (^{*6}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС і 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).»;
- (^{*7}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 від 23 липня 2014 року про вдосконалення розрахунків за цінними паперами в Європейському Союзі та про центральних депозитаріїв цінних паперів, а також про внесення змін і доповнень до директив 98/26/ЄС і 2014/65/ЄС та Регламенту (ЄС) №236/2012 (ОВ L 257, 28.08.2014, с. 1)
- (^{*8}) Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС від 21 квітня 2004 року про ринки фінансових інструментів, про внесення змін до директив Ради 85/611/ЄЕС і 93/6/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/12/ЄС і про скасування Директиви Ради 93/22/ЄЕС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1).
- (^{*9}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).
- (^{*10}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).
- (¹²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 806/2014 від 15 липня 2014 року про встановлення однакових правил та однакової процедури для врегулювання кредитних установ та певних інвестиційних фірм у рамках Єдиного механізму врегулювання та Єдиного фонду врегулювання, та внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.07.2014, с. 1).
- (^{*11}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).
- (^{*12}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).».